

Johanne Schmidt Nielsen om Facebook

"Det er mange mennesker jeg har mulighed for at få i tale via Facebook. Jeg tror, at P1 Debat har færre lyttere, end der er brugere på min profil. Man skal virkelig ud på mange gymnasier for at nå det samme antal mennesker" (<http://kommunikationen.dk/Bag-om-faget/Johannes-fornemmelse-for-Facebook/>)

Foto: PR foto. Mark Knudsen

Sociale medier og den politiske dagsorden

Professionsbachelor Samfundsfag 2013

Udarbejdet af Louise T. Røngaard studienummer 790062 Afleveret 13. maj 2013 UCSJ Holbæk
Faglig vejleder: Niels Erik Borges. Pædagogisk vejleder: Sven Gerken

Indholdsfortegnelse

Kapitel 1

1.0 Indledning	3
1.1 Problemformulering	3
1.2 Afgrænsning/udbygning	4

Kapitel 2

2.0 Metodologiske overvejelser	4
2.1.1 Metodebeskrivelse – teori	5
2.1.2 Metodebeskrivelse – empiri	5

Kapitel 3

3.0 Teori afsnit	6
3.1 Mediesociologi	6
3.1.1 Nicklas Luhmann og det hyperkomplekse samfund	6
3.1.2 Pierre Bourdieu: kapitalbegreber og habitus	8
3.2 Den politiske dagsorden	9
3.3 Cyber-optimist eller pessimist?	10
3.4. Fællesskaber og netværk gennem sociale medier	10
3.5 Web 2.0	11
3.5.1 Fremtidens brugere og web 3.0	12
3.6 Didaktik 2.0	12
3.6.1 Undervisningsloops og stilladsring	14

Kapitel 4

4.0 Empiri	15
4.1 Sociale medier i undervisningen	15
4.2 Deliberativt demokrati	16

Kapitel 5

5.0 Analysedel	17
5.1 Analysestrategi	17
5.2 Analyse	17
5.2.1 Politikerne, de sociale medier og den politiske dagsorden	17
5.2.2 Politikerne, de sociale medier og skillelinjerne	19
5.2.3 Web 2.0 praksis	21

Sociale medier og den politiske dagsorden

Louise T. Røngaard

5.2.4 Didaktik 2.0	23
5.2.5 Elevprodukterne	24
5.2.6 Sammenfatning	26
<i>Kapitel 6</i>	
6.0 Diskussionsdel	27
6.1 Diskussionsstrategi	27
6.2 Diskussion	27
6.3 Metodekritik	30
<i>Kapitel 7</i>	
7.0 Konklusion	30
7.1 Perspektivering	31
Litteraturliste	33
Bilag	
1) PowerPoint fra undervisningen	35
2) Anvendte analyseredskaber i undervisningen	36
3) Uddrag af elevernes blogs	37
4) Videns produkter 1.0 og 2.0	42

Kapitel 1

1.0 Indledning

Web 2.0 bølgen har grebet befolkningen især de unge. De sociale medier er blevet det nye mødested, hvor politikerne også prøver at "møde" deres vælgere eller mulige vælgere. På Facebook og Twitter kan politikerne vise en tilstedeværelse og et engagement, men også sætte en masse debatter i gang. Mulighederne er mange, når den politiske dagsorden skal ud til vælgerne. Set ud fra et sociologisk perspektiv kan man spørge, hvorfor de sociale medier er blevet så populære? Hvilke fordele kan der være for politikerne i at anvende de sociale medier frem for andre massemedier som TV og aviser? Både Facebook og Twitter er interpersonel, blogs massemedieret, men der er høj grad af mulig to-vejskommunikation, hvilket giver nogle helt andre muligheder end tidligere. Landsdækkende netaviser, nyhedsstationer og politiske hjemmesider har typisk, ud over en Facebook- og Twitterside, også en blog. Her kan alle og enhver blogge, debattere og give deres mening til kende - ofte uden at være medlem. "Den fagre nye verden" har mange muligheder, men "medaljen" kan også have en bagside. Er det alle mennesker uanset alder, uddannelse, arbejde og økonomisk formåen, der har mulighed for at deltage i den digitale verdens sociale medier? Hvilke problematikker vækker det for det demokratiske Danmark, hvis politikernes øgede brug og fokus på de sociale medier ikke kommer hele befolkningen til gode? Ses der en digital opsplitning pga. web 2.0? Og er det med til at forøge skillelinjerne i samfundet? Som samfundsfaglærer skal jeg forberede eleverne til aktiv deltagelse i et demokratisk samfund.¹ Og her mener jeg, at de sociale medier kan være et oplagt arbejdsredskab til at udvikle elevernes værdigrundlag på baggrund af stillingtagen i den politiske debat. Jeg har allerede den fordel, at de unge er den befolkningsgruppe, der anvender de sociale medier mest.² Derfor har jeg også rig mulighed for at inddrage elevernes erfaringer med de sociale medier på måder, de måske end ikke har overvejet. Hvordan det helt konkret kan gøres, har jeg undersøgt i min praktik. Endvidere hvordan den politiske dimension kan inddrages, samtidig med at eleverne stadig bevarer motivationen. Spørgsmålet er i den forbindelse om eleverne i deres fritid overhovedet beskæftiger sig med politik i de sociale medier? Og hvis ikke, hvordan jeg så i min undervisning kan kvalificere eleverne til at blive politisk engagerede medborgere?

1.1 Problemformulering

Hvorfor anvender politikerne de sociale medier til at påvirke den politiske dagsorden? Og kan dette være med til at øge skillelinjerne i det hyperkomplekse samfund? Hvorledes kan samfundsfagets undervisning i og med sociale medier bidrage til, at eleverne udvikler deres personlige værdigrundlag med henblik på at tage stilling til og få lyst til at påvirke aktuelle begivenheder, som medborger i det danske samfund?

¹ UVM(1):3

² DUF(1):253

1.2 Afgrænsning/udbybning

Mit primære fokus er unge i udskolingen, da det er der, eleverne undervises i faget samfundsfag. Grunden til jeg skriver primær, er fordi, min empiri anvender forskellige definitioner af begrebet unge, når sammenhængen mellem unge, politik og sociale medier undersøges.³ Men frem for at fravælge undersøgelser, hvor alderen går helt op til 25 år, har jeg valgt at anvende resultaterne. Det giver en anledning til at undersøge i hvilken retning udviklingen går, efter folkeskolen er afsluttet. Resultaterne inddrages i analysen og diskussionen af empiri og teori med henblik på at afklare mulige indsatsområder i folkeskolens samfundsfagsundervisning. I den didaktiske tilgang analyserer og diskuterer jeg ud fra didaktik 2.0's 4 bud på didaktiske udfordringer i skolen, metoden undervisningsloops og elevernes produkter. Fokus er derfor på den del af didaktik 2.0, som viser mit og elevernes didaktiske design i form af læringsaktiviteter og evalueringen heraf. De sociale medier afgrænses desuden til at omhandle Facebook, Twitter og politiske blogs. I empirien fra praktikken rettedes fokus på de tre ud fra overvejelserne om deres funktioner og indflydelse på de unges hverdag⁴ som henholdsvis interpersonel og massemedieret.⁵ Derudover valgtes afgrænsningen for at skabe fokus frem for forvirring hos eleverne, når det gælder emne- og genrekarakteristika.

Politikerne afgrænses til de folketingsvalgte, da der er størst fokus på disse i medierne og det derfor også er de politikere, eleverne er bedst bekendt med.⁶ Derudover er fokus på politikernes dagsorden på de sociale medier og konsekvenserne heraf. Mediernes og dermed journalisternes dagsorden inddrages kun perifert. I anvendelse af begrebet medborger, skal det forstås ud fra det politiske medborgerskab.

Kapitel 2

2.0 Metodologiske overvejelser

Formålet med professionsbacheloren er at få en bedre forståelse og en dybere indsigt i, hvorfor de sociale medier bliver anvendt af politikere og især de unge. Hvilke formål har netop disse to grupper med at anvende de sociale medier? Er politikernes ageren på de sociale medier med til at skabe større opmærksomhed på politik hos de unge? Hvad er det, de sociale medier kan bidrage med i denne sammenhæng? Er der pga. politikernes øgede anvendelse af de sociale medier en tendens til en digital opsplitting i vores samfund? Udfordringen i disse overvejelser beror meget på, hvilken tilgang man har til internettet, i dette tilfælde de sociale medier. Er man overvejende pessimistisk eller optimistisk? Og hvordan kan dette være med til at påvirke undervisningen i samfundsfag? Skabes der en kløft mellem hverdagens mediepraksis og skolens mediebrug pga. lærernes eventuelle skepsis, eller er den parallelle skole ved at nærme sig den egentlige skole? Min forståelseshorizont bygger på den viden, jeg har tilegnet mig i kraft af min uddannelse, praktik samt egen livserfaring og må af den grund være opmærksom på "den blinde plet" mine egne

³ DUF(1):247

⁴ DUF(1):253

⁵ Rasmussen: 26

⁶ Infomedia:6

subjektive antagelser kan skabe. Jeg vil derfor forholde mig selvreflekterende og kritisk til den teori og empiri jeg støtter mig op af.

2.1.1 Metodebeskrivelse – teori

Jeg vil i min professionsbachelor se på de sociale medier og den politiske dagsorden ud fra mediesociologiske perspektiver. Derfor inddrages Luhmanns systemteori for at belyse, analysere og diskutere sammenhængen mellem udviklingen af de sociale medier, meningsdannelsen og det hyperkomplekse samfund – en konsekvens af mange virkeligheder. Samtidig inddrages Bourdieu, da han har en helt anden tilgang til den udvikling, vi befinder os i. Bourdieu arbejder med felt- og kapitalbegreber, som afgørende for samfundets udvikling og dermed også adfærden på de sociale medier. Dette gør mig i stand til at belyse min problemformulering i et bredere samfundsmæssigt perspektiv og herunder ikke mindst karakterisere de udfordringer, jeg som lærer står overfor. De sociale medier er en konsekvens af udviklingen fra web 1.0 til 2.0. Jeg vil derfor redegøre for web 2.0 og hvad vi kan vente os i fremtiden, med den begrundelse at de unge er storforbrugere af mediet.⁷ Udviklingen kan sættes i perspektiv til mediesociologien og som kritisk afsæt til didaktik 2.0, Fælles Mål 2009 Samfundsfag og Fælles Mål 2009 It- og mediekompetencer i folkeskolen (UVM). Faghæfterne er udviklet for at prøve at kvalificere lærerne og undervisningen i en ny hyperkompleks, digitaliseret verden, som eleverne navigerer rundt i. I den forbindelse inddrages medieforsker Jakob Linaa Jensens teori om nettes 4 funktioner for de unge og hvordan de sociale spilleregler påvirker deres adfærd på de sociale medier. Ved at se nærmere på de skillelinjer politikernes brug af de sociale medier frygtes at skabe, inddrages også kultursociolog Finn Rasmussens opdeling af nettets fortalere og modstandere. I analysen og diskussionen om hvorvidt skillelinjerne i vores samfund øges af den politiske udvikling på de sociale medier, inddrages både Luhmann og Bourdieu. Deres kritiske tilgang til mediernes udvikling, sammenholdt med empirien, kan bibringe et mere nuanceret bud på hvilken retning samfundet bevæger sig i – et vigtigt aspekt i forhold til arbejdet med eleverne. Jeg vil analysere og diskutere de sociale medier og den politiske dagsorden ud fra politikerne og de unges adfærd. Politikernes øgede brug af de sociale medier er ud fra et ønske om øget politisk indflydelse, hvilket jeg vil undersøge effekten af. Der er desuden delte meninger om, hvorvidt unge er politisk interesseret og engageret ud fra deres adfærd på de sociale medier, hvilket vil analyseres og diskuteres ud fra teorien og empirien.

2.1.2 Metodebeskrivelse - empiri

Jeg stiller mig kritisk til indholdet af min undervisning ved at elevernes produkter analyseres og diskuteres i evalueringen af didaktik 2.0 metodens anvendelighed. Dette er medvirkende til at give et kvalificeret svar på problemformuleringen. Den didaktiske tilgang, undervisningsloops, tager udgangspunkt i didaktik 2.0 og derfor rettes der både fokus på proces- og produktresultater i analysen og diskussionen. Jeg benytter det kognitive mesterlærersyn i tråd med den didaktiske tilgang, hvilket mit læringssyn og lærerrolle bærer præg af i de overvejelser, jeg har gjort mig i tilgangen til eleverne. Endvidere perspektiveres didaktik 2.0 til medieforskeren Birgitte Tufes bud

⁷ DUF(1):253

på tidens tendenser indenfor medieforskning og mediedidaktik.⁸ Dette i forsøget på at skabe et mere didaktisk facetteret billede af de udfordringer skolen står overfor i kvalificeringen af eleverne som medborgere et hyperkomplekst samfund.

Rune Valentin Gregersens analyser af unges mediebrug, politiske engagement og internettets eventuelle øgning af skillelinjerne inddrages,⁹ for at be- eller afkræfte i hvilken retning samfundet bevæger sig. Infomedias undersøgelser af politikernes adfærd på de sociale medier og konsekvenserne heraf, benyttes i spørgsmålet om politikernes dagsorden. Endvidere anvendes udvalgte artikler fra Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) samt en dybdegående undersøgelse af unge, sociale medier og politik samlet i en redegørelse og konklusion udarbejdet af Valgretscommissionen for DUF. Den består både af kvalitative og kvantitative undersøgelser fra ind- og udland.¹⁰ Den kvalitative metode har primært et forstående frem for et forklarende kundskabsmæssigt sigte. Målet er nemlig via bl.a. kvalitative interviews at skabe en dybere forståelse af det problemkompleks, der undersøges. Kvantitative metoder minder meget om de metoder, der bliver brugt inden for naturvidenskaberne, dvs. udbredt brug af matematik, statistik og ret klare retningslinjer for fremgangsmåde ved gennemførelse af en undersøgelse. Det primære kundskabsmæssige sigte er at årsagsforklare de fænomener, der er gjort til genstand for undersøgelsen – i dette tilfælde unge, sociale medier og politik. Dette er nødvendigt for at kunne afprøve, om de opståede resultater gælder for alle de enheder, man ønsker at udtale sig om. Derved bliver forudsigelserne af fænomenerne mulige.¹¹ I professionsbacheloren anvendes også Magtudredningens forskningsresultater som professor ved Institut for Statskundskab ved Aalborg Universitet Jørgen Goul Andersen¹² og Jørn Loftager, lektor i statskundskab ved Aarhus Universitet,¹³ er kommet frem til i deres analyser af demokrati og magt i Danmark. Det kan være med til at kaste et mere nuanceret lys over analysen og diskussionen af konsekvenserne af den øgede politiske kompleksitet, internettet og antagelsen af den digitale opsplitning, samt de unges adfærd i relation hertil.

Kapitel 3

3.0 Teori afsnit

3.1 Mediesociologi

3.1.1 Nicklas Luhmann: det hyperkomplekse samfund

Det hyperkomplekse samfund er opstået ved at den førhen entydige fælles virkelighed er afskaffet. Samfundet består nu af mange forskellige virkeligheder på en gang, som er uafhængige af hinanden, skabt af sproget, hvilket bevirker det hyperkomplekse.¹⁴

Ifølge Luhmann består samfundet ikke af mennesker, men af kommunikationer. Dertil siger han, at

⁸ Larsen:171-223

⁹ Gregersen(2)

¹⁰ DUF(1):247

¹¹ Andersen(1):41

¹² Andersen(3)

¹³ Loftager

¹⁴ Gregersen(1):172

det kun er kommunikation, som kan kommunikere og ikke mennesker.¹⁵ Dermed foregår al socialisation som kommunikation og da mennesker optræder i sociale systemers omverden, i psykiske systemer, er kommunikation ikke et resultat af menneskelig handling, men et produkt af sociale systemer.¹⁶ Luhmann ser på kommunikation som en proces, hvor der hele tiden foretages valg. Valg omkring hvilke informationer der sendes videre, hvordan de meddeles og forstås. Han ser derfor ikke kommunikation som en overførelsesproces, men definerer kommunikation som *koordineret selektivitet*.¹⁷ Det vil sige, at kommunikation ikke er en afspejling af virkelighed, men skabelse af en ny.¹⁸

Kommunikation består af tre grundlæggende selektioner: information, meddelelse og forståelse og mindst to personer. Information definerer Luhmann som *en forskel, der gør en forskel*.¹⁹ Luhmann hævder, at systemer selv skaber informationer, ved at systemer selv udvælger og organiserer de ovennævnte relevante forskelle.²⁰

"Kommunikation lykkes og kan erfares som vellykket, når tre selektioner (information, meddelelse og forståelse) danner en enhed, til hvilken noget yderligere kan tilsluttes" (Luhmann(1):289)

Systemerne er selvreferentielle – *de skaber sig selv, refererer til sig selv og er lukket om sig selv*.²¹ Fx som psykiske eller sociale systemer i selvrefererende autopoietiske systemer.²² Det betyder at identitetsskabelsen dannes i takt med de informationsstrømme, vi tager ind og laver til vores egne, så det stemmer overens med det, vi allerede forstår.²³ Men hvordan kan modtageren så forstå, hvad afsenderen mener, eftersom de begge er lukkede om sig selv og har forskellige erfaringer og hvordan kan kommunikationen nå frem til modtageren, især hvis der er flere? Luhmanns svar er *medier*. Medier er redskaber, som har udviklet sig gennem evolution for at sikre kommunikationen. Luhmann deler medier op i to kategorier: udbredelsesmedier, som fysiske medier såsom massemedier og symbolsk generaliserede medier. Sproget er symbolsk generaliserede medier og det er sproget, som kobler psykiske systemer med sociale systemer, dvs. bevidsthed med kommunikation og da psykiske systemer ikke er en del af de sociale systemer, dvs. de ikke er en del af kommunikationen, kan de kun få menneskelig form ved hjælp af det sprog, de temaer og skemaer, som produceres i det sociale system.²⁴

Om massemedierne siger Luhmann at mennesker forventer en særydelse i form af forøgelse af en specifik kommunikationsmåde og samtidig en normalisering af den.²⁵ Massemediernes funktion består i en evig skabelse og bearbejdning af irritation. Systemet har nemlig en hukommelse, som

¹⁵ Schuldt:16

¹⁶ Schuldt:35

¹⁷ Thyssen:58

¹⁸ Thyssen:59

¹⁹ Thyssen:55

²⁰ Thyssen:56-58

²¹ Gregersen(1):172

²² Andersen(2):398

²³ Gregersen(1):172

²⁴ Luhmann(1):202-203

²⁵ Luhmann(2):124

anvendes i alle operationer og på den måde erfarer og udligner systemet uoverensstemmelser.²⁶ Massemediene er derfor som system også selvreferentielt og skaber på den måde sin egen blinde plet,²⁷ hvilket skaber svigt, realitetsforvrængning og meningsmanipulation.²⁸ Eksempelvis har Luhmann opstillet syv koder, som massemediernes delsystem nyhedsmedier følger:²⁹

- en nyhed skal være ny
- en nyhed skal indeholde en konflikt
- en nyhed skal indeholde kvantiteter
- en nyhed skal have et lokalt anstrøg
- en nyhed skal være en skandale eller normbrud
- en nyhed skal være aktuel
- en nyhed kan indeholde ytringer af meninger

Det vil sige, at der sker en selektion ud fra mediernes selvreferentielle forståelse af omverdenen og dermed også en kompleksreduktion.

3.1.2 Pierre Bourdieu: kapitalbegreber og habitus

Bourdieu betragter til forskel fra Luhmann samfundet som et *socialt rum*, der består af relationer mellem sociale agenter i bestemte positioner. Disse positioner er igen bestemt af mængden af fx *kulturel kapital* som opdragelses- og uddannelsesbaggrund, *økonomisk kapital* og *social kapital* i form af socialt netværk, som de forskellige agenter er i besiddelse af. Værdien af kapitalen afhænger af det felt, som den bringes i spil i. Begge former for kapital bliver, når de anerkendes, til *symbolsk kapital*. Symbolsk kapital er anerkendelse og legitimering af kapitalerne i et specifikt felt.³⁰

Kapital udgør aktørens ressourcer og kompetencer, som giver en relativ god mulighed for at udøve magt og indflydelse på feltet. Da positioner er bestemt ud fra mængden af kapital, har mennesker i forskellige positioner også forskellige dispositioner for at agere i samfundet. Det, som Bourdieu betragter som væsentligt i et socialt felt, er feltets *doxa*, som kan oversættes med centrale antagelser, værende forestillinger eller spillerregler i form af holdninger, værdier og normer som er selvindlysende og naturlige.³¹

Habitus er en symbolsk kapital, der er resultatet af den socialisation, vi har modtaget, en kropsligt lagret erfaring fra vores møde med verden. Den kropslige oplagring af samtlige af livets erfaringer, habitus, danner efterhånden et mønster, uden at denne mønsterdannelse er bevidst styret. Dette mønster er vores dispositioner, som forudbestemmer en række reaktioner på forskellige opståede situationer og sætter os i stand til at fungere i sammenhæng med andre mennesker, at træffe

²⁶ Luhmann(2):124

²⁷ Luhmann(2):120

²⁸ Luhmann(2):123

²⁹ Gregersen(1):175

³⁰ Andersen(2):365

³¹ Andersen(2):359-360

vores valg om uddannelse, job, partner osv. og derfor får habitus stor betydning i kommunikationsprocesserne. Hvis der i den forbindelse er for stor afstand mellem to personers habitus, vil de forstå betydningen af det sagte så forskelligt, at kommunikationen enten vil blive vanskelig eller i yderste tilfælde umulig.³² Hvor Luhmann opfatter individet som selvreferentielt i et hav af systemer, er individet i det sociale rum, ifølge Bourdieu, afhængig af diverse kapitaler i realiseringen af sig selv.

Bourdieu kommer med et meget rammende eksempel om massemediet TV i hans analyse af debatter, som han vælger at betegne *virkelig uægte eller uægte virkelige debatter*³³ To politikere fra modsatrettede partier som debatterer et emne er groft sagt et "spil for galleriet", da de er i en lukket verden. De kender hinanden indgående og virker derfor efter en stadig selvforstærkende logik.³⁴ Politikerne anvender deres doxa, som de bl.a. har tilegnet sig i form af deres kapitaler som fx uddannelse og netværk og her er de også hinandens netværk. Der hvor Bourdieu ud fra et demokratisk aspekt ser et problem, er når debatten også indeholder en amatør. Det kan let skabe en ulighed, hvis der fx ikke er en journalist som styrer debatten, for amatøren taler ikke samme sprog, har ikke de samme spilleregler og tænker ikke som de professionelle politikere.³⁵ Sker der så en forenklingspolitik, for at amatøren kan være deltagende, er dette også et demokratisk problem, idet den demokratiske bestræbelse er at informere.³⁶ Dette massemedie fremstår derved *skindemokratisk* og debatterne vælges ud fra publikumssucces.³⁷ Når der skal identificeres og konstrueres en god nyhed kritiserer Bourdieu prioriteringen af nyhedskriterierne, også kaldet VISAK: væsentlighed, identifikation, sensation, aktualitet og konflikt.³⁸ Han mener journalisterne nedprioriterer væsentlighedskriteriet, hvilket er et problem for demokratiet, idet han mener at nyheden bør være relevant for befolkningen eller samfundet og ikke kun begrænses til en lille gruppe af mennesker.³⁹

3.2 Den politiske dagsorden

Priming og framing anvendes når politikerne systematisk påvirker den politiske dagsorden via fx medierne. Når politikerne har et ønske om en bestemt måde vælgerne skal se et emne på, kaldes det *framing*. Denne framing danner så ramme om det eller de emner politikerne ønsker kommer i fokus, betegnet priming.⁴⁰ Men politikerne er ikke de eneste aktører, der ønsker at sætte en dagsorden, også medierne og borgerne bruger medierne og derfor foregår der hele tiden priming og framing og modforsøg, der forsøger at neutralisere de første.⁴¹ Politikerne forsøger at være der, hvor vælgerne er og her er de sociale medier en oplagt mulighed. Flere politikere har derfor profiler på Facebook, Twitter og/eller blogger. På den måde prøver de systematisk at påvirke den

³² Andersen(2):355-357

³³ Bourdieu:33

³⁴ Bourdieu:33

³⁵ Bourdieu:36-37

³⁶ Bourdieu:105

³⁷ Bourdieu:113

³⁸ Karnøe:6

³⁹ Gregersen(1):166-167

⁴⁰ Karnøe:2

⁴¹ Christiansen:166

politiske dagsorden og vinkle emnerne, så de passer ind i den måde, de sociale medier kommunikerer. Det vil sige, at der i den politiske dagsorden også arbejdes med strategi fx kan der være en mulighed for politikerne i at skabe nærhed, identifikation og tilhørsforhold med vælgerne.⁴² Udviklingen er meget tydelig idet at der fra at være 52 politikerblogs under valgkampen 2005, i valgkampen 2007 var 243. Derudover er muligheden for at kommentere på indholdet i bloggene steget fra 33% til 90%. Et billede på den vækst der er i brugen af de sociale medier ud fra den strategi, politikerne anvender i udbredelsen af deres politiske dagsorden.⁴³

3.3 Cyber-optimist eller pessimist?

Konsekvenserne af internettet og de sociale medier er løbende blevet diskuteret, når det drejer sig om demokratisk og politisk deltagelse. Finn Rasmussen, mag.art i kultursociologi, betegner dem henholdsvis *cyber-optimister* og *cyber-pessimister*. Cyber-optimisterne ser internettet og de sociale medier som en positiv udvikling af demokratiet. Kommunikation og vidensdeling er ikke kun forbeholdt eliten og borgerne får mulighed for at kunne deltage mere direkte i demokratiet og beslutningsprocesserne. Demokratiet kommer helt ind i hverdagen. Cyber-pessimisterne ser derimod risikoen for en stigende tendens til asocial adfærd i lokalsamfundet i form af bl.a. manglende politisk engagement og kvaliteten af den nationale politiske debat og kultur vil derfor lide under det.⁴⁴

3.4 Fællesskaber og netværk gennem sociale medier

Medieforsker Jakob Linnaa Jensen mener, at internettet er en del af den fysiske levede virkelighed i samspil med det fysiske sociale liv. Facebook og Twitter spiller her en væsentlig rolle, som værende de medier de unge går ind på først, når de skal orientere sig om begivenheder, aftaler og nyheder. Først herefter går de unge måske videre til en af de mere etablerede nyhedssider, ansporet af det delte link. Derved er de sociale medier Facebook og Twitter blevet til primære nyhedskilder.⁴⁵ De sociale medier giver mulighed for mange forskellige kommunikationsformer fx *en-til-mange*, *mange-til-en*, *en-til-en* og *mange-til-mange*. Der har udviklet sig et samarbejde om kommunikationssituationen. Kommunikation foregår på denne måde i en ekstrem hurtig hastighed og nyheder spredes i hurtigt tempo.⁴⁶ Jakob Linnaa Jensen peger på 4 funktioner de sociale medier opfylder for de unge:

- Identitetsbrydning
- Kontakt og kommunikation
- Deling af indhold
- En social sjette sans⁴⁷

⁴² Karnøe:12

⁴³ Gregersen(1):159

⁴⁴ Rasmussen:126

⁴⁵ Jensen:131

⁴⁶ Jensen:132

⁴⁷ Jensen:134

Den unge har mulighed for at skabe sig mange forskellige virtuelle identiteter, men kan også bruge de sociale medier som en forlængelse af deres eksisterende sociale netværk. Her kan profil og statusopdateringer afspejle, hvem man er som person og de grupper og sager, man tilslutter sig, synes godt om, deler eller kommenterer på, er også en del af det at vise identitet og tilhørsforhold. Ligeså når man vælger at blive follower på andres profiler eller selv oprette en profil og tilføjer venner og bekendte.⁴⁸ Når det drejer sig om at skabe og vedligeholde ens netværk, er Facebook og Twitter rigtige gode eksempler herpå. Her kan man vedligeholde og udbygge venskabskredsen bl.a. via venners vennelister eller ens venner, som foreslår en venner.⁴⁹ Fx er fænomenet #FF på Twitter, også kaldet Follow Friday, et yndet tidspunkt at foreslå Twitternavne, der er værd at følge. De sociale medier bliver for de unges vedkommende, ud over identitetsskabelse og kommunikation, også brugt som en base for deling af billeder, videoer, nyheder m.m. Her er Facebook meget dominerende og tillader vidtgående muligheder for anvendelsen af disse. Denne tendens er et stort debattemne, når nettets karakter diskuteres, som værende enten offentligt eller privat og hvad konsekvenserne heraf kan være.⁵⁰ Når Jakob Linaa Jensen taler om sociale medier som den sjette sans, er det fordi medierne fortæller brugerne om alt og problemet, som han ser det, er netop at alle kan overvåge alle. Tendensen forstærkes i og med de sociale medier også kan følges på mobilen eller andre mobile enheder. Dette kan resultere i pres eller ligefrem stress.⁵¹ Anderledes positivt påpeges de unges brug af sociale medier som netværk fremfor fællesskaber, hvilket giver mulighed for at vedligeholde og forstærke eksisterende bekendtskaber.⁵²

3.5 Web 2.0

Web 2.0 udspringer fra web 1.0 - statiske hjemmesider med billeder og tekst styret af ejeren eller folkene bag hjemmesiden, såkaldte envejskommunikative websites. Til forskel dækker web 2.0 over en sammenfatning af digitale muligheder, der sikrer øget brugerinddragelse, interaktion og åbenhed. Web 2.0 kan opdeles i mange forskellige grene, hvor de mest brugte og kendte er sociale netværk og virtuelle rum, herunder Facebook, Twitter og blogs. Nyhedsmediernes hjemmesider har også udviklet sig til at være web.2.0 hjemmesider og her kan man, som bruger, kommentere på alle artikler og historier og derved deltage i aktuelle debatter. Politikere kan fx også agere bloggere på disse hjemmesider. Jakob Linaa Jensen skriver det således: "*vi...er gået fra massemedier til mig-medier*"⁵³

⁴⁸ Jensen:134-135

⁴⁹ Jensen:136-137

⁵⁰ Jensen:139

⁵¹ Jensen:140-141

⁵² Jensen:141

⁵³ Jensen:132

I bogen *Didaktik 2.0* defineres Web 2.0-medier således:

- Indholdet er brugergenereret
- Brugere har fraskrevet sig kommercielle rettigheder til indholdet
- Det er legitimt at bruge hele eller dele af indholdet i nye indholdsformer og kontekster
- Indholdet er digitalt medieret⁵⁴

Web 2.0 omtales derfor også som et socialt web pga. den måde data udveksles og udvikles af dem, som bruger det.

Den måde web 2.0 fungerer på, kan både skabe fordele og ulemper ud fra hvilket syn man tillægger sig. Fordelen kan være en demokratisering af medierne, da alle i teorien er lige på denne platform. Der er ikke et filter i form af fx en journalist eller redaktør, men man kan, som bruger, kommunikere med egne ord. Hvis man derimod har den holdning at værdien af den tilgængelige information bliver udvandet, netop fordi alle har lige adgang og kan skrive, hvad de vil, er web 2.0 en ulempe. Derudover kan web 2.0 i den forbindelse ses som en øgning af kompleksitet, da kravet om at være kildekritisk øges, når der skal vælges til og fra i det der læses og skrives.⁵⁵

3.5.1 Fremtidens brugere og web 3.0

Der er derfor meget *mikro-indhold* at holde styr på for brugeren og det kan være vanskeligt at navigere rundt i. Web 2.0 er derfor kun starten på en videreudvikling til web 3.0. Der arbejdes på at implementere et medie, som i højere grad kan sortere information til brugere og dermed gøre dem i stand til at håndtere de mange ressourcer med større effektivitet og præcision. Den overgang som web 2.0 repræsenterer kaldes også en hybrid, idet den statiske informationsteknologi er kombineret med socialt web og mikroindhold, som skaber en kollektiv bevidsthed og funktionalitet. Udviklingen i brugen af mikroindhold, som opsplittes, indsamles og kombineres på ny af software, vil dog stille krav til brugeren om større kildekritiske evner, end på nuværende tidspunkt, for at gennemskue hvor informationen stammer fra.⁵⁶

3.6 Didaktik 2.0

Hvorfor anvende Didaktik 2.0? Det didaktiske design i skolen er stadig præget af undervisnings- og arbejdsformer og en tilgang til læringsressourcer, som matcher udfordringerne i det tidligere landbrugs- og industrisamfund.⁵⁷ Det er bl.a. derfor at undervisningen i de senere år ikke har været i stand til følge med videnssamfundets udvikling. Didaktik 2.0 har 4 bud på emner, som kun nye didaktiske tanker omkring elever og læreres muligheder i videnssamfundet kan løse. De kan endvidere fungere som illustrationer på de praksisser, der i skolen skaber didaktiske udfordringer:

- Skolens web 2.0-praksis
- Eleverne som didaktiske designere

⁵⁴ Gynther:9

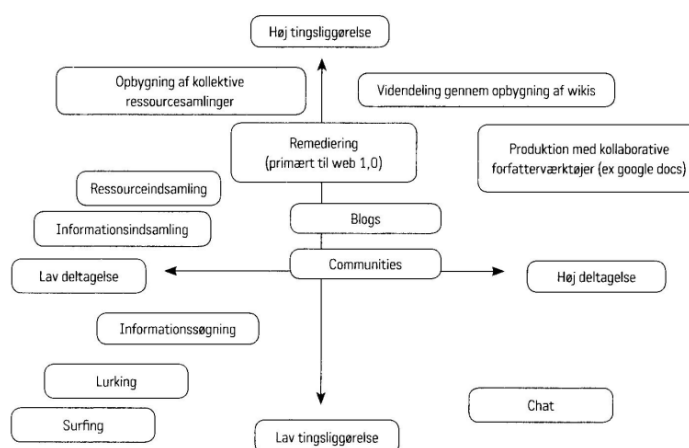
⁵⁵ Mirland

⁵⁶ Mirland

⁵⁷ Gynther:43

- Adgang til viden – den klassiske didaktiks ”blinde plet”
- Ny læremiddelkultur

Skolens web 2.0 praksis er lærerens og elevernes brug af web 2.0 praksisformer i skolen i dag og kan analyseres ud fra nedenstående figur:⁵⁸

I en web 2.0 praksis har aktiviteterne ifølge figuren høj eller lav grad af henholdsvis tingsligerelse og deltagelse. Der ud over er aktiviteterne delt op i 5 praksisformer: *søge, samle, remediere, producere og videndele* samt *kommunikere*.⁵⁹ Når der i figuren står *primært til web 1.0*, er det fordi produktet af remedieringen typisk munder ud i et klassisk web 1.0 produkt som fx et oplæg eller en rapport. Praksisformerne under *at producere og videndele* er grundpillerne i en web 2.0 praksis, der ikke rigtig er slået igennem i skolen endnu. Under *at kommunikere* ligger chatten, som bliver brugt meget i hverdagen, men som meget sjældent bruges i skolesammenhæng.

Læreren har altid været kendt som den enerådige didaktiker i klasserummet. I lærerens valg og fravalg i forhold til indhold, mål, metoder og evaluering har man kunnet se et personligt didaktisk præg, der har haft betydning for undervisningens gang. Undersøgelser af skolens læremiddelkulturer i dag viser imidlertid, at ud over læreren, er eleverne også blevet didaktiske designere.⁶⁰ Det der sker i dag er, at eleverne faktisk i meget høj grad fravælger lærerens hjælpemidler og i stedet giver sig i kast med egen informationsøgning på nettet. Dermed begiver de sig udenfor lærerens didaktiske tanker og bliver selv deres egne didaktikere.

Udviklingen af web 2.0 har betydet en massiv stigning af tilgængelig information samt mange nye websteder som bl.a. de sociale medier. Denne udvikling er den klassiske didaktiks *blinde plet*. Dette har betydet, at lærere og elever i stigende grad får adgang til viden gennem

⁵⁸ Gynther:48

⁵⁹ Gynther:47

⁶⁰ Gynther:51

vidensudvekslende processer på nettet, dvs. gennem praksisformer, hvor videndeling, kollektiv videnskonstruktion, er en legitim del af praksis.⁶¹ Derfor kan et opgør eller en videretænkning af skolens læremiddelkultur komme på tale. I den traditionelle læremiddelkultur står lærebogen som det klareste og mest brugte eksempel. Det er et læremiddel, der for det meste er udviklet til skolen og samtidig har været igennem mange professionelle fagfolks hænder. Derved må det siges at have en høj valideringsgrad i forhold til det faglige og pædagogiske indhold. Et eksempel på et læremiddel fra den ny læremiddelkultur kunne være Wikipedia, der er et gratis, offentligt, internetbaseret leksikon. Til forskel fra lærebogen, er materialet på Wikipedia lettilgængeligt, brugergenereret og har en usikker valideringsgrad, idet alle kan gå ind og skrive. Wikipedia er samtidig kun et af uendeligt mange tilbud om viden på nettet og skal derfor ses i den kontekst. De to læremidler kan sagtens supplere og komplementere hinanden, men hvor der findes en undervisnings-, vejlednings- og evalueringsform for den traditionelle læremiddelkultur, er det en akut udfordring for skolen at udvikle en tilsvarende, der kan matche den nye læremiddelkultur. Derfor er der ikke noget, der tyder på, at de didaktiserede læremidler, som vi traditionelt kender dem, er på vej ud.⁶²

3.6.1 Undervisningsloops og stilladsering

Didaktik 2.0 ligger i evalueringen vægt på, at det i arbejdet med web 2.0 undervisning ikke er nok at se på produktresultatet, men også processen. Produktet skal i denne sammenhæng altså ses som et metakommunikerende produkt, herunder informationskompetencer, valg af ressourcer som didaktisk kompetence og brug af remedieringskompetencer.⁶³

Når det drejer sig om stilladsering, vægtes det endvidere højt at læreren hele tiden er en aktiv del af undervisningen og ikke bare slipper eleverne løs, da tendensen er, at lærer/elevrelationen forlades, når der inddrages digitale teknologier i undervisningen.⁶⁴ Stilladsering af elevernes læringsaktiviteter i et digitalt forløb kan gøres på mange måder. De mest brugte er:

- læreren hjælper eleverne med såkaldte *læringsstier* fx relevante links eller hjemmesider, som eleverne kan anvende som deres foretrukne ressourcer.
- kognitiv mesterlære, hvor læreren på klassen deler tanker og teknikker fx søgeteknikker og validering af information
- Undervisningsloop

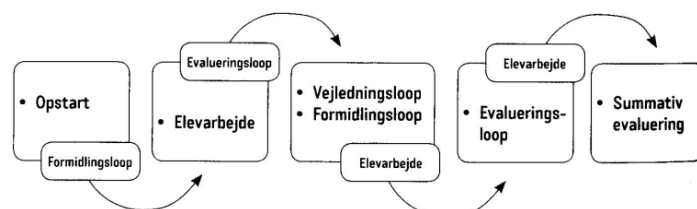
⁶¹ Gynther:55

⁶² EVA:29-37

⁶³ Bilag 4

⁶⁴ Gynther:79

Undervisningsloops handler om, at der i undervisningen skiftes mellem forskellige arbejdsformer/loops. I modelform kan et pædagogisk arbejds mønster skitseres ud fra følgende model:⁶⁵

Læreren har i modellen forskellige former for instrumenter til at sikre, at eleverne ikke kommer for langt væk fra undervisningens mål i det selvstændige arbejde med digitale medier. Et formidlingsloop er et kendt instrument i undervisningen, der typisk består af en kort session, hvor læreren demonstrerer eller forklarer vigtig viden til eleverne. Evalueringsloop kan være, at eleverne løbende i processen fremlægger delprodukter for læreren eller hele klassen. Ud fra disse loops er det så lærerens opgave at beslutte, om der er brug for et vejledningsloop, der kan opklare eventuelle problemstillinger og derved hjælpe eleverne videre i processen.

Kapitel 4

4.0 Empiri

Dele af det materiale der inddrages i analysen og diskussionen stammer fra min praktik på 4. årgang, hvor anvendelsen af sociale medier, herunder blogs var et led i samfundsfagsundervisningen. Inspirationen var bl.a. hentet i Fælles Mål Samfundsfag, hvor der på allersidste side i undervisningsvejledningen stod 5 linjer om anvendelsen af *weblogs eller blogs*.⁶⁶ Nok til at skærpe min nysgerrighed og tænke: "Ja, hvorfor ikke?". Undervisningsvejledningen om bloggernes potentialer ligger op til en udvikling af det personlige værdigrundlag hos eleven, at de tager stilling, både ud fra det andre producerer, men også i udviklingen af deres egne produkter. Alt i alt en fantastisk mulighed, men en udfordring for mig som underviser, idet de sociale medier er noget eleverne beskæftiger sig utrolig meget med i fritiden og ikke er vant til at få formaliseret i skolen. Men da man som samfundsfagslærer skal forberede eleverne til aktiv deltagelse i et demokratisk samfund⁶⁷ og den politiske dagsorden strømmer ud i sociale medier, er det et oplagt sted at begynde.

4.1 Sociale medier i undervisningen

9. klassen jeg skulle undervise, var så privilegerede, at de alle havde adgang til en computer enten deres egen eller en udlånt fra skolen. Derudover havde klassen Smartboard og adgang til internet. Alle gode forudsætninger for undervisning i og med medier. Trods de mange elektroniske hjælpemidler havde klassen aldrig anvendt sociale medier i undervisningen. Klassen havde dog en

⁶⁵ Gynther:84

⁶⁶ UVM(1):49

⁶⁷ UVM(1):3

gruppe på Facebook, hvor de holdte styr på lektier, delte noter m.m. Denne side var lærerne ikke en del af og var blevet oprettet på elevernes eget initiativ. Eleverne havde alle kendskab til Facebook og Twitter. Ud af 22 elever var der kun 1 elev, som havde fravalgt Facebook, men kun få elever som havde en Twitterprofil. Politiske blogs var et mere ukendt fænomen for eleverne. I undervisningen tog jeg udgangspunkt i didaktik 2.0 og arbejdede målrettet ud fra undervisningsloops, da eleverne havde brug for nogle kvalificerende redskaber i processen til at udvikle egenkontrol, herunder analyseredskaber,⁶⁸ afklaring af kommunikationsformer,⁶⁹ målrettede søgefunktioner⁷⁰ og eksempler gennemgået fælles i klassen – alt sammen vigtige elementer, når det drejer sig om at navigere rundt i de sociale medier og arbejde målrettet og formaliseret. Den politiske del af de sociale medier var et af de punkter, eleverne var mest skeptiske over, da det var et forholdsvist nyt område for dem. Vi brugte derfor en del tid på den politiske kommunikation og blogger-fænomenet, da det virkede meget forvirrende på dem, at bloggen kunne være tilknyttet kun en person, flere personer eller online netaviser. Det som tiltalte eleverne, ud over at vi bevægede os på de sociale medier, var at blogs også har personlig stil og at bloggeren kan fremhæve egne holdninger. Dermed kom der flere elever på banen.⁷¹ Da det var første gang eleverne stiftede bekendtskab med denne tilgang til sociale medier og politiske blogs, valgte jeg, at de skulle blogge i lukket forum på *Skoleblogs.dk*, et website til skoler og med et stort potentiale i arbejdet i og med medier.⁷²

4.2 Deliberativt demokrati

I forlængelse af empirien fra praktikken inddrages kort begrebet *deliberativt demokrati*. Det er et begreb Loftager analyserer ud fra i hans undersøgelse af medierne i Danmark.⁷³ Dette begreb er interessant for besvarelsen af min problemformulering, da tanken bag denne tilgang er anvendelig for hvorfor eleverne bør arbejde med sociale medier. I en deliberativ demokratisk proces, har alle lige adgang til at komme til orde og tilhørerne er åbne for andres synspunkter. Det vil sige, at alle i forsamlingen skal have lige mulighed for at give udtryk for deres synspunkter således at fx politikeren ikke får en fordel frem for de, der ikke er. Dette fremmes ved, at alle skal lytte aktivt til andres indlæg og tage dem op til overvejelse, så der fremkommer en diskussion.⁷⁴ Sociale medier som blogs, har høj deliberativ kvalitet og kan ifølge Loftager bibringe udvikling og opretholdelse af demokratisk kultur og tradition samt have en politisk aktiverende effekt.⁷⁵

⁶⁸ Bilag 2

⁶⁹ Bilag 1, 2

⁷⁰ Bilag 1

⁷¹ Røngaard

⁷² Skoleblogs.dk

⁷³ Loftager:168

⁷⁴ Loftager:42-43

⁷⁵ Loftager:189

Kapitel 5

5.0 Analysedel

5.1 Analysestrategi

Med udgangspunkt i kapitel 1-4 udarbejdes en analyse af de forskellige aspekter af problemformuleringen. Det centrale i analysen er ud fra materialet, at påvise nogle faglige sammenhænge eller forskelle. Derudover kan teorien og empirien sammenholdes og dermed forklare spørgsmålene i problemformuleringen. Jeg bevæger mig derved på et påvisningsniveau, hvor jeg sammenligner, undersøger og forklarer ud fra modeller, synsvinkler, metoder, begreber og undersøgelser. Endvidere foretages en faglig bearbejdning af bilagene ud fra problemformuleringens hypoteser. Analysen vil indeholde en sammenfatning, der kort skal præcisere resultaterne. Hensigten er at nuancere resultatet i tilfælde af forhold, der vanskeliggør et entydigt resultat, for derigennem at skabe opmærksomhed på "den blinde plet" mine egne antagelser kan skabe og således styrke min abstraktionsevne og dermed faglige indsigt og evne til at problematisere og perspektivere i den videre diskussion og vurdering af opgavens indhold sammenholdt med problemformuleringen. Undervejs i opgaven er der stillet en masse spørgsmål, som i analysen vil forsøges besvaret ud fra teori og empiri, da det er med til at belyse problemformuleringen. Problemformulering er delt op, idet den politiske og de unges adfærd, de sociale medier og mulige konsekvenser heraf i et samfundsfagligt perspektiv analyseres først. Dernæst rettes fokus på den didaktiske tilgang og empiri, der udspringer heraf, med inddragelse af relevante bilag og teori.

5.2 Analyse

5.2.1 Politikerne, de sociale medier og den politiske dagsorden

"Forudsætningen for en mere solidarisk kurs er, at Corydon, Vestager og Thorning bliver presset. Som jeg skrev på Facebook forleden: Der skal råbes højt, og der skal råbes i kor."

(Politisk blog på Politikken.dk citat: Johanne Schmidt-Nielsen, politisk ordfører for Enhedslisten 26.2.2013)

Indlæg som dette kan ses ud fra flere synsvinkler. Den politiske dagsorden på de sociale medier kan ifølge rapporten *Unge, sociale medier og politik*, være et redskab for politikere, et "teknologisk fix", i forsøget på at engagere de unge i politik og dermed prøve at løse et demokratisk problem med unges apati indenfor politisk engagement.⁷⁶ Men når det er sagt, er der også undersøgelser, der viser at politikernes brug af diverse mediekanaler, resulterer i, for den almindelige borger, en fremmedgjorthed. Den professionelle politiker er så at sige med til at skabe et elitært demokrati.⁷⁷ En udvikling stik modsat det syn Karnøe fremhæver om de sociale mediers potentialer for politikerne. Her er de sociale medier med til at skabe nærhed, identifikation og tilhørsforhold mellem den enkelte politiker og borgerne, herunder de unge. Eller det kan i hvert fald være politikernes hensigt med de sociale medier.⁷⁸ Når det gælder politisk aktivitet i Danmark

⁷⁶ DUF(1):248

⁷⁷ DUF(1):249

⁷⁸ Karnøe:12

og unges engagement, skiller de sig ud fra andre vestlige lande, da de faktisk er mere politisk aktive end i fx England og USA.⁷⁹ Den politiske aktivitet kommer bl.a. til udtryk på Facebook i form af medlemskab af div. grupper samt debat på nettet.⁸⁰ De nye politiske aktivitetsformer på de sociale medier kan på den baggrund have erstattet de traditionelle politiske praksis for de unge. Danmarks statistik viser i den forbindelse, at de unges brug af sociale medier primært er Facebook.⁸¹ Dette går godt i spænd med medieforsker Jakob Linnaa Jensens argument om Facebook, som de unges primære nyhedskilde.⁸²

Politikeren kan være afgørende for om politiske emner bliver sat i fokus i medierne og dermed skaber en nyhed ud fra holdninger og politisk-strategiske mål.⁸³ Denne tese støttes af udviklingen i mediernes brug af politiske statusopdateringer på de sociale medier, som fra 2011-2012 er steget med 65 %.⁸⁴ Endnu et incitament for at politikerne anvender sociale medier til at påvirke den politiske dagsorden. Undersøgelsen fortæller samtidig, at modparten i 8 ud af 10 artikler ikke er blevet hørt, alt imens der er sket en femdobling af politikeres angreb på andre politikere på de sociale medier.⁸⁵ Dette kan ses som en systematisk påvirkning af den politiske dagsorden på et medie, hvor alle politikere har mulighed for at komme til orde. Ved at inddrage citatet fra tidligere af Johanne Schmidt-Nielsen, bruger hun bloggen og Facebook, som hun henviser til, som instrument til bearbejdning af vælgerne - de sociale medier fungerer derved som *priming*. I hendes indlæg på bloggen fremstiller hun sagen fra en bestemt synsvinkel - en synsvinkel, der handler om at stå sammen mod en regering, der fremstilles som ansvarlige for at ramme bestemte grupper i samfundet.⁸⁶ Denne vinkling af historien kaldes *framing*.⁸⁷ I dette tilfælde fungerer denne *priming* og *framing*, ifølge Luhmann, som en måde, hvorpå kommunikationen foregår via medier, herunder massemedier og sprog.⁸⁸ To-vejskommunikationen er et vigtigt element, da kommunikation ifølge Luhmann kun kan lykkes ved at der er to mennesker tilstede i kommunikationen.⁸⁹ Medier er her med til at forøge en særlig kommunikationsmåde.⁹⁰ Johannes blog er dermed normaliseret ud fra massemediesystemet. Både bloggen og Johanne er selvreferentiel og dermed er hendes kommunikation på bloggen realitetsforvrængende og meningsmanipulerende, hvis man henholder sig til Luhmanns teori om massemedier.⁹¹ Derudover indeholder kommunikationen i bloggen koder, som følges i nyhedsmediet.⁹² Fx konflikt, aktualitet og holdning. Alle koder som er med til at reducere det komplekse. De unge står derved overfor en udfordring, idet de skal navigere rundt i mange systemer og samtidig være i stand til at vælge til og fra i de mange informationsstrømme,

⁷⁹ DUF(1):250

⁸⁰ DUF(1):251

⁸¹ DUF(1):253

⁸² Jensen:131

⁸³ Gregersen(1):102

⁸⁴ Infomedia:3

⁸⁵ Infomedia:5

⁸⁶ Schmidt-Nielsen

⁸⁷ Christiansen: 165

⁸⁸ Luhmann(1):202-203

⁸⁹ Luhmann(1):289

⁹⁰ Luhmann(1):124-125

⁹¹ Luhmann(2):123

⁹² Gregersen(1):175

der forekommer på de sociale medier. Facebook, Twitter og politiske blogs er derved 3 sociale systemer i mediesystemet, som politikerne anvender til at påvirke den politiske dagsorden. I henhold til Luhmanns teori om massemedier vil de unge, som primært kun anvender Facebook som nyhedsmedie, så risikere en manipulation og forvrængning, hvis de ikke supplerer med information andre steder fra. Loftager siger til dette, at medierne altid vil være redigeret, med henvisning til den medielogik nyhederne vælges ud fra.⁹³ Derudover er effekten af politikernes budskab afhængig af modtageren. Der er borgere, som er mere modtagelige end andre, hvilket er vigtigt at fremhæve, hvis det derved vil sige, at det kræver et højt videns- og interesseniveau, for at være mindre modtagelige overfor politikerne via de sociale medier.⁹⁴ Endvidere er dem med meget lidt kendskab til politik og med lille adgang til forskellige informationskanaler nemmest for politikerne at påvirke.⁹⁵ Her bliver det interessant, idet unge i Danmark anvender Facebook som primær nyhedskilde og ikke breder sig til mange andre sociale medier,⁹⁶ men alligevel formår at være mere politisk interesseret og engagerede end andre unge i vesten. Derved kan det være, at politikernes brug af de sociale medier påvirker de unge, fx skrev DUF i en pressemeddelelse fra december 2010 at hver tiende mellem 16 og 25 år fik deres primære viden om politik og aktuelle forhold via Facebook. På den led er Facebook et alternativt nyhedsmedie.⁹⁷ Men undersøgelser viser, at unge ikke opfatter Facebook som et seriøst site til politisk kommunikation, men nærmere socialisering og underholdning.⁹⁸ Derimod er det vennerne på Facebook, som er med til at skabe den politiske interesse, da politikerne ikke rigtig kan trænge igennem hos dem.⁹⁹ 36% af de 16-25 årige bruger venner, medstuderende og kollegaer, når de vil diskutere emner og indhente viden om samfundet. De traditionelle massemedier nyder også størst troværdighed, når de unge skal orientere sig om politik og aktuelle samfundsforhold.¹⁰⁰ Dermed bliver de unge ifølge denne undersøgelse ikke påvirket af sociale medier eller politikerne, men primært omgangskredsen. Bourdieu vil her sige, at det drejer sig om social og kulturel kapital hos de unge og ikke manipulation via massemediernes skindemokrati.¹⁰¹

5.2.2 Politikere, de sociale medier og skillelinjer

Gregersen fremhæver især to områder, hvor han mener, der forekommer skillelinjer ud fra tilgangen til medier, de krav der stilles til at kunne navigere rundt i mange informationer og enden til at deltage i samfundsdebatten i det danske samfund:

- Unge og gamle
- Job, uddannelse og økonomisk formåen

⁹³ Loftager:172

⁹⁴ Loftager:173

⁹⁵ Loftager:174

⁹⁶ DUF(1):253

⁹⁷ DUF(4)

⁹⁸ DUF(1):255

⁹⁹ DUF(1):258

¹⁰⁰ DUF(3)

¹⁰¹ Andersen(2):355-357

Skillelinjerne har altid været der, men Gregersen mener, at teknologiens udbredelse og massemedierne kan være med til at gøre skillelinjerne mere markante.¹⁰² Derfor er der også mange hypoteser om internettet, de sociale medier og politik. Mobiliseringshypotesen hævder, at de muligheder sociale medier giver i form af blogs, debatter og sociale netværk, styrker den politiske adfærd offline.¹⁰³ Den politiske deltagelse på nettet skal i den forbindelse ligestilles med politiske aktiviteter offline. Forventningen i den forbindelse er så, at dette primært gælder de unge som hyppigste brugere af internettet.¹⁰⁴ Forstærkeshypotesen derimod mener ikke at de sociale medier ændrer mønstre i den politiske deltagelse, men at de sociale medier kan være medvirkende til at forstærke og udvide eksisterende forskelle i politisk deltagelse mellem sociale grupper.¹⁰⁵ Hvilket styrker den antagelse Gregersen har, som dog er baseret på undersøgelser fra starten af årtusindeskiftet.¹⁰⁶ Nyere undersøgelser støtter op om mobiliseringshypotesen, hvilket også støtter op om den adfærd de danske unge har på de sociale medier.¹⁰⁷ I redegørelsen *Unge, sociale medier og politik* henvises til Brian Loader, der fremhæver to fortolkninger af mønsteret i unges politiske deltagelse. "Misfornøjelses-perspektivet" går ud på at de unge udviser stigende politisk apati og lav deltagelse i offentlig aktivitet i modsætning til "kulturforskydningsperspektivet", hvor den politiske dagsorden bare ikke er sammenhængende med de problemer, de unge har i fokus, ej heller i overensstemmelse med deres ungdomskultur.¹⁰⁸ Politikernes ageren inde på de sociale medier, er derfor en måde, hvorpå de forsøger at skabe et demokratisk medborgerskab hos de unge¹⁰⁹, fordi de også ser de unge som vigtige brikker i spillet om magten.¹¹⁰ Misfornøjelses-perspektivet ser derfor ikke potentialet i de sociale medier som kulturforskydningsperspektivet gør, da de sociale medier her blot er en ekstra demokratisk kanal til de unge og ikke stedet, hvor de unge ses som aktive politiske aktører.¹¹¹ Denne tilgang er meget lig cyber-pessimisterne, da de også ligger vægt på den fysiske deltagelse, som efter deres mening er med til at kvalificere den politiske debat og kultur. Cyber-optimisterne derimod ser de sociale medier og muligheden for dialog mellem politiker og borger, som en mulighed for at nedbryde tendenser til politisk elite.¹¹² I den forbindelse påpeger Loftager også internettet som en mulighed for at øge den demokratiske kommunikation både borgere imellem og mellem politikere og borgere. Diskussionerne online indeholder derfor en pæn grad af deliberativ kvalitet og den politiske dagsorden sættes derfor ikke kun af få journalister og elitepersoner.¹¹³ Men det ændrer ikke på, at unge og gamle borgere agerer forskelligt udi massemedierne i deres politiske engagement.¹¹⁴ Spørgsmålet er så om politikernes anvendelse af de sociale medier er med til at

¹⁰² Gregersen(2)

¹⁰³ DUF(1):258

¹⁰⁴ DUF(1):259

¹⁰⁵ DUF(1):259

¹⁰⁶ Gregersen(2)

¹⁰⁷ DUF(1):251

¹⁰⁸ DUF(1):249

¹⁰⁹ DUF(1):249

¹¹⁰ Loftager:188

¹¹¹ DUF(1):249

¹¹² Rasmussen:126

¹¹³ Loftager:189

¹¹⁴ Gregersen(2)

trække skillelinjerne mellem ung og gammel stærkere op? Hvis man ser på Infomedias undersøgelse af andre massemediers anvendelse af politikernes skriverier inde på de sociale medier er det steget fra 10% i 2011 til 35% i 2012, altså sker der en nyhedsdækning, således at borgere der ikke anvender sociale medier, bliver orienteret alligevel om politikernes blogs og statusopdateringer.¹¹⁵ Derudover har politikernes tilstedeværelse på de sociale medier ikke den ønskede effekt¹¹⁶ og de unge foretrækker at orientere sig på de traditionelle medier, når det drejer sig om politik – ligesom de gamle.¹¹⁷

Den anden skillelinje Gregersen omtaler, giver derimod et andet billede af de konsekvenser, der er, når politikerne anvender de sociale medier. Bourdieus omtalte kapitaler er her afgørende for internetbrugen, den politiske deltagelse og politisk selvtilid. Hoff omtaler internetbrug som virtuel kapital og har fundet frem til at stor virtuel kapital er afhængig af uddannelse, indkomst og stilling¹¹⁸, hvilket stemmer overens med de undersøgelser Loftager har analyseret om politik på nettet sammenholdt med videns og interesseniveau.¹¹⁹ Dog har Hoff ikke undersøgt aldersforskellen og kan på den baggrund ikke vide, hvor meget disse tre faktorer påvirker de unge.¹²⁰ Dermed er der i denne skillelinje en bekræftelse af forstærkningshypotesen frem for mobiliseringshypotesen.¹²¹ Ifølge Goul Andersen er uddannelsespolariseringen i brugen af internettet dog indskrænket meget begyndende med de unge og mindst ressourcekrævende.¹²² Samtidige kan han påvise, at de unges engagement i politik er væsentlig mindre end forventet ud fra uddannelsesniveaue.¹²³ Som Goul Andersen ser det, er økonomisk lighed, opdragelse til demokratisk stillingtagen, deltagelse i skolen og mere indflydelse for den enkelte borger med til at forebygge skillelinjer mellem højt og lavtuddannede.¹²⁴ Mere indflydelse til den enkelte borger mener Loftager dog de sociale medier imødekommer ved debatternes deliberative kvalitet.¹²⁵ Andre forslag til forebyggelse af øgning i skillelinjer ses hos Valgretskommissionen udarbejdede 28 bud til, hvordan unge kan engageres mere i demokratiet. Her gik nogle af forslagene på, at der skulle skabes mere samfundsrelevant indhold til nye medier og viden om politik skal deles på de sociale medier.¹²⁶

5.2.3 Web 2.0 praksis

Ved at nærstudere figuren, der illustrerer skolens web 2.0 praksis, er det oplagt at inddrage faghæfte 48 om it- og mediekompetencer i folkeskolen. Gynther mener at netop denne praksis endnu ikke fuldt ud er slået igennem i skoleverdenen.¹²⁷ Når det drejer sig om at eleverne skal

¹¹⁵ Infomedia

¹¹⁶ DUF(1):258

¹¹⁷ DUF(3)

¹¹⁸ DUF(1):260

¹¹⁹ Loftager:174

¹²⁰ DUF(1):260

¹²¹ DUF(1):259

¹²² Andersen(3):108-109

¹²³ Andersen(3):116-117

¹²⁴ Andersen(3):132-133

¹²⁵ Loftager:189

¹²⁶ DUF(2)

¹²⁷ Gynther:51

producere og vidensdele kniber det gevaldigt. Faghæfte 48 prøver i den forbindelse at imødekomme denne udfordring, ved udarbejdelsen af 4 temaer, som inddrager alle 5 praksisformer¹²⁸. Men når det drejer sig om at producere og vidensdele, kommer den didaktiske udfordring¹²⁹ - den parallelle skole – den klassiske didaktiks ”blinde plet”. Eleverne har en masse viden om denne praksisform fra fritiden fx inden fra deres konto på Youtube, deres Facebook profil m.v. Dette prøver faghæfte 48 at imødekomme. De betegner elevernes viden som en ressource, der kan drages fordel af i skolen, samtidig med at de opstiller en række problemstillinger, eleverne skal beskæftige sig med ved praksisformen.¹³⁰ Faghæftet forsøger derved at skabe metoder, hvormed skolens praksis kan nærme sig fritidens. I praktikken har produktion og vidensdeling derfor også været særligt i fokus.

Den måde hvorpå videnskonstruktionen udvikles på web 2.0 medier, er en proces, som kan være en udfordring at arbejde med som lærer, idet der fordres en ny læremiddelkultur. Danmarks Evalueringsinstitut kalder det et opgør¹³¹, men i og med faghæftet arbejder systematisk med hele mediespektret, herunder de sociale medier, forekommer det som værende en naturlig udvikling. Ud over at producere og vidensdele spiller kommunikationen også en stor rolle. De sociale medier har en særlig måde at kommunikere på, som også faghæftet fremhæver – den uformelle kommunikation¹³². Men chatten bliver af Gynther fremhævet som noget, der sjældent anvendes i skolesammenhæng¹³³, hvilket faghæftet godt kan give det modsatte indtryk af. Der hvor didaktik 2.0 går skridtet videre og hvor faghæftet ikke bevæger sig hen, er eleven som didaktisk designer. Didaktik 2.0 ser netop dette som skolens udfordring. Gynthers argument herfor er, at eleven som didaktisk designer er medvirkende til at øge egne muligheder i videnssamfundet.

Der skal ifølge læseplanen i Fælles Mål Samfundsfag arbejdes med demokratiske spilleregler og grundværdier. Herunder problemstillinger og temaer der tilvejebringer en kritisk forståelse af vekselvirkning mellem individ og samfund i et værdiperspektiv. Eleverne skal i den forbindelse kunne diskutere værdier og holdninger og samtidig være i stand til at behandle og perspektivere disse fagligt.¹³⁴ Ved at eleverne producerer og vidensdeler med fokus på deres kommunikation via blogs, har de mulighed for at lære at tage stilling til aktuelle samfundspolitiske emner.¹³⁵ Loftagers analyse vedrørende bloggens deliberative kvaliteter, som politisk aktiverende, vil i teorien også udvikle elevernes lyst til at påvirke aktuelle begivenheder i samfundet.

Udviklingen af det personlige værdigrundlag kan ses ud fra forskellige perspektiver. Hvis man ser eleven som selvreferentiel, vil de bidder af informationsstrømme, eleven tager ind og laver til sine

¹²⁸ UVM(2):2

¹²⁹ Gynther:51

¹³⁰ UVM(2):10

¹³¹ EVA:29-37

¹³² UVM(2):10

¹³³ Gynther:51

¹³⁴ UVM(1):13-14

¹³⁵ UVM(1):49

egne, stemme overens med det eleven allerede forstår.¹³⁶ Dermed er eleven i gang med at udvikle det personlige værdiggrundlag. Luhmanns systemteori stemmer derfor overens med de 5 praksisformer i web 2.0 praksis med den optik, at det handler om at eleverne skal søge information, samle information, remediere information, producere ny information og vidensdele alt imens de kommunikerer. Eleverne anvender dermed medier i form af både sprog og massemedier, for at kommunikationen skal lykkes i det sociale system.

5.2.4 Didaktik 2.0

Den didaktiske tilgang med undervisningsloops er en måde at imødekomme de 5 praksisformer, men samtidig en metode til at undervise i og med medier. I praktikforløbet har læringsaktiviteterne derfor vekslet mellem at undervise i sociale medier og med sociale medier. En tilgang som også anvendes i faghæfte 48.

Det pædagogiske arbejdsmonster startede i et formidlingsloop. Eleverne fik forklaret og gennemgået mediers kommunikationsformer ud fra en oversigt, herunder Facebook, Twitter og blogs.¹³⁷ Opstarten anvendtes derved til at undervise i sociale medier for at give eleverne en teknik udi at identificere forskellige kommunikationsformer. I eleverbejdet fik de udleveret forskellige artikler, som beskrev den politiske effekt ved anvendelsen af forskellige kommunikationsformer som Facebook, Twitter og politiske blogs. Dem skulle de så sammenholde og diskutere ud fra. I evalueringen af denne øvelse var det interessant, at eleverne egentlig ikke anså Facebook, som kun interpersonel. De argumenterede ud fra dette med, at der findes en masse defunktioner med fremmede mennesker, chat med inddragelse af mennesker, de ikke er venner med og en massiv nyhedsdeling. En interessant refleksion. Elevernes argumenter kan være med til at bekræfte medieforsker Jakob Linaa Jensens tese om, at Facebook, af de unge, opfattes som en primær nyhedskilde ved bl.a. deling af indhold samtidig med de unges anvendelse af kontakt og kommunikation og deres opfattelse af, hvad der er privat og offentligt og konsekvenserne heraf. I undervisningen i sociale medier, er det netop også efter en sådan evaluering, at der kan være brug for vejledning. Med udgangspunkt i faghæfte 48, kan en vejledning i forhold til opfattelsen og brugen af et socialt medie som Facebook, være med til at bringe de problemstillinger på banen, som faghæftet fremhæver – hvordan begår man sig i et virtuelt univers, identitet og hensigt, samt konsekvenser af ytringer.¹³⁸ Vejledningsloopet kan her anskues, som en hjælp til forståelse af de demokratiske spilleregler og grundværdier, da det kan tilvejebringe en kritisk forståelse af vekselvirkning mellem individ og samfund, også ud fra et værdiperspektiv. Den sociale sjette sans kan fx diskuteres i denne sammenhæng, da den kan have alvorlige konsekvenser for den unge, ifølge medieforsker Jakob Linaa Jensen.

Formidlingsloopet var efter dette vejledningsloop, en nærmere gennemgang af politiske blogs med inddragelse af fælles analyse af politisk kommunikation.¹³⁹ På den måde kunne der undervises både i og med medier. Vi var inde på de sociale medier og navigerede rundt mellem

¹³⁶ Gregersen(1):172

¹³⁷ Bilag 1

¹³⁸ UVM(2):10

¹³⁹ Bilag 1, 2

forskellige blogs ved hjælp af en hjemmeside, der indeholder en oversigt. På den måde underviste jeg i medierne ved at anvende en læringssti, for at hjælpe eleverne med et relevant link, de kunne anvende som ressource i deres næste elevarbejde, hvor de skulle lave en analyse af en politisk kommunikation ud fra selvvalgt politisk blog. Derudover underviste jeg med medier, da vi fælles lavede analyse af politiske blogs. I den forbindelse skal det nævnes, at denne analyse af politisk kommunikation, var blevet udvidet med modtagerens reaktion¹⁴⁰, idet vi beskæftigede os med massemedieret blogs.

Eleverne fik i den forbindelse udleveret et skema til kildekritik af de politiske blogs med henblik på at hjælpe dem til at gennemskue hvilke politiske blogs der fx er uafhængige og hvordan de kunne finde ud af det. Et aspekt jeg inddrog, da vi navigerede rundt på de forskellige blogs - en metode til at kombinere undervisningen i og med medier. På baggrund af elevernes analysearbejde af de politiske blogs, fik eleverne udleveret en model. VISAK-modellen kunne som evaluering af elevernes analyser over de valgte politiske emner, være med til at anskueliggøre, hvorfor de politiske bloggere havde valgt de emner, de havde. Derudover fik eleverne endnu en læringssti i form af et link til folketingspolitikernes facebook og Twitter, for at de kunne se politikernes fokus på emner ud fra nyhedskriterierne og sammenligne med de politiske blogs, de lige havde analyseret. På den måde bliver der også sat fokus på Luhmanns syv koder, som viser den selektion, han mener, der foregår ud fra mediernes selvreferentielle forståelse af omverdenen og dermed også en kompleksreduktion, som kan virke realitetsforvrængende og meningsmanipulerende. Hvilket også er med til at sætte fokus på politikernes dagsorden på de sociale medier i analyseøjemed. Elevgrupper fik med analyseredskaber og relevante links til opgave på egen hånd at anvende de 5 praksisformer, som skulle ende ud i produktion af blogs, de andre grupper så skulle kommentere på. Produkterne skulle udvikles inde på det lukkede forum *Skoleblogs.dk*. Et læringssted og samtidig et socialt netværk, der kan skabe trygge rammer for elevernes arbejde i og med sociale medier.

Ved i samfundsfag at tage udgangspunkt i didaktik 2.0 og undervisningsloops, forsøger jeg at skabe et fundament hos eleverne i undervisningen i og med sociale medier for at videreudvikle deres værdigrundlag. Kombinationen af læringsstier, kognitiv mesterlærer og modellering med henblik på at skabe refleksion hos eleven, er en del af den stilladsering, jeg har arbejdet ud fra. De produkter eleverne har udarbejdet på *Skoleblogs.dk* kan i min analyse af den summative evaluering både sige noget om processen og resultatet, idet de 5 praksisformer skinner igennem. Derved bliver elevernes arbejde et metakommunikerende produkt og skal i didaktik 2.0 også opfattes sådan.¹⁴¹

5.2.5 Elevprodukterne

Overordnet valgte alle elever at fravælge de hjælpemidler, jeg havde givet dem i form af links, de kunne lade sig inspirere af, når de skulle blogge.¹⁴² De gav sig i kast med egen informationssøgning

¹⁴⁰ Bilag 2

¹⁴¹ Bilag 4

¹⁴² Bilag 1

på nettet. Derved gik de hen og blev deres egne didaktiske designere på deres produkter. Alle grupperne, på nær en, fandt deres inspiration på netaviser.¹⁴³ En indikator på de undersøgelser, der peger på, at unge ikke ser fx Facebook og Twitter som et seriøst site, hvad politik angår.¹⁴⁴ Jeg havde ellers vist dem en oversigt over folketingspolitikernes Facebook og Twitter sites,¹⁴⁵ som de kunne lade sig inspirere af, når de skulle blogge ud fra et selvvalgt politisk emne. Den gruppe, som ikke anvendte en netavis som kilde, havde i stedet anvendt et politisk debatprogram på DR, en artikel på DR.dk Nyheder og en arbejdsløshedskasses hjemmeside, som udgangspunkt for deres blog. De havde dermed en høj grad af remix af eget og andres indhold.¹⁴⁶ De andre grupper remedierede også deres indhold, men ikke i lige så høj grad. Der var flere gange under processen, at grupperne henvendte sig til mig, da de var bange for, at jeg ville anse dem for at snyde i deres produkter, hvis der var en for stor grad af remix. Remix og remediering er ikke noget nyt for eleverne, hvis man inddrager skolens web 2.0 praksis. Men hvordan det anvendes med udgangspunkt i en ændret læremiddelkultur er nyt, ikke kun for lærerne, men også for eleverne. Det produkt jeg krævede af dem, var også nyt for dem, da de ikke var vant til andet end klassiske 1.0 produktafleveringer¹⁴⁷ med andre krav til anvendelse af kilder. Inden for gruppernes rammer blev informationssøgningen og det de fandt frem til, diskuteret ivrigt. Jeg observerede i denne proces en stor videns deling, inden de begyndte på bloggen.

De emner, der blev blogget om, indeholdte stor variationsgrad. Men eleverne havde ikke overvejelser om at afvige fra VISAK-modellen. I både bloggene og de efterfølgende kommentarer fra de andre grupper, var der især fokuseret på identifikation, hvilket kan være med til at bekræfte Luhmanns teori om de psykiske systemer som selvreferentielle. Samtidig var der flere eksempler på kommentarer, hvor grupperne forenede videns ressourcer, også ved at stille sig kritiske til det, der blev skrevet om i bloggene. Både blogs og kommentarer bar præg af værdipolitiske diskussioner, men også elevernes opfattelser af hvad demokrati indebærer, herunder ytringsfrihed, ligestilling, den politiske adfærd og det kulturelle aspekt. Det kan derfor også være let, som samfundsfaglærere, at blive imponeret over elevernes umiddelbare evne til at demonstrere udvikling af deres personlige værdigrundlag og deres stillingtagen til emnerne. Men ser man nærmere på kommunikationen, bærer den præg af udpræget enighed. På sin vis kan denne adfærd, som medieforsker Jakob Linde Jensen er inde på, være fordi eleverne opfatter internettet, herunder de sociale medier, som en del af den fysiske levede virkelighed og i samspil med det fysiske sociale liv. Derved kan det være en udfordring for mig som lærer, at få eleverne til at gennemføre en ægte debat. Det kan munde ud i *virkelig uægte eller uægte virkelige debatter*, som Bourdieu kritiserer massemedierne for.¹⁴⁸ Derved kan tanken om bloggen, som et redskab til at udvikle elevernes værdigrundlag, være meget langt væk. Det sociale felts doxa i form af

¹⁴³ Bilag 3

¹⁴⁴ DUF(1):255

¹⁴⁵ Bilag 1

¹⁴⁶ Bilag 4

¹⁴⁷ Bilag 4

¹⁴⁸ Bourdieu:33

bloggens kommunikation, kommer derved til at virke selvindlysende.¹⁴⁹ Derudover er der den sociale og kulturelle kapital i klassen, som kan være med til at præge blogs og kommentarer. Der er elever i klassen, som nyder godt af stor symbolsk kapital, hvilket gør, at de andre elever har en tendens til at give dem ret i alt, hvad de mener og siger og den deliberative kvalitet bliver derfor lav. På den måde kan anvendelsen af *Skoleblogs.dk* faktisk også være en forstærkelse af denne tendens, da de blogger på lukket forum. Derved er der både fordele og ulemper ved at anvende dette site, også når man overvejer muligheden for yderligere videns deling.

5.2.6 Sammenfatning

Der er flere bud på, hvorfor politikerne anvender de sociale medier til at påvirke den politiske dagsorden. Er det for at løse et evt. demokratisk problem, hvad angår unges apati i forhold til politisk engagement? Prøver politikerne at skabe nærhed, identifikation og tilhørsforhold mellem borger og politiker? Eller er det for at føre politisk strategi, skabe nyheder og angribe andre politikere? I forhold til de unge viser undersøgelser, at Facebook ikke opfattes som et seriøst site til politik og politikerne ikke kan trænge igennem til de unge. Modsat er de unge i Danmark mere politisk aktive end i andre vestlige lande, men det politiske engagement er mindre end forventet i forhold til uddannelsesniveau. Derudover er den politiske dagsordens effekt på borgerne afhængige af videns- og interesseniveau. Generelt er der enighed om at massemedierne er redigeret pga. en kompleksreduktion ved anvendelse af medielogik på baggrund af VISAK-modellen, som også ligger sig op af Luhmanns syv koder. Men hvordan de unge navigerer rundt i de sociale medier og hvorfor, er afhængig af tilgangen til mediesociologien og hvilke undersøgelser, man benytter sig af. Er unge selvreferentielle psykiske systemer, som skaber deres identitet i takt med informationsstrømme, de tager ind og laver til deres egne, så det stemmer overens med det, de allerede forstår. Eller er det kulturel-, social-, og økonomisk kapital, der er afgørende for de unges identitetsskabelse og dermed adfærd på de sociale medier? Undersøgelser siger at begrebet virtuel kapital afgøres af uddannelse, indkomst og stilling, men omvendt påpeges det, at uddannelsespolariseringen er indskrænket meget, begyndende hos de unge og mindst ressourcekrævende. Diskussionerne online indeholder en pæn grad af deliberativ kvalitet og den politiske dagsorden sættes derfor ikke kun af journalister og elitepersoner, men ældre anvender massemedierne på en anden måde end de unge, herunder de sociale medier. De benytter sig af andre massemedier, der vælger, hvilke politiske udsagn fra de sociale medier, de vil bringe. Analysen af hvorvidt de unge har en politisk dagsorden, er politisk engageret eller ej, er afhængigt af hvilket perspektiv, man undersøger ud fra. Mobiliseringshypotesen hævder at sociale medier styrker den politiske adfærd offline. Derfor skal den politiske adfærd online og offline sidestilles. Forstærkelshypotesen mener derimod at de sociale medier forstærker og udvider eksisterende forskelle i politisk deltagelse mellem sociale grupper. Misfornøjelsesperspektivet ser de sociale medier, som ekstra demokratisk kanal til de unge, men ikke stedet, hvor de ses som aktive politiske aktører. Derfor udviser de unge en stigende politisk apati og lav deltagelse i offentlig

¹⁴⁹ Andersen(2):359-360

aktivitet. Kulturforsknydningsperspektivet peger på, at den politiske dagsorden blot ikke er sammenhængende med de unges problemer og kultur. Overordnet er anskuelsen af de sociale mediers muligheder afhængig af, hvorvidt man er cyber-optimist eller cyber-pessimist. Fælles Mål Samfundsfag og Fælles Mål It- og mediekompetencer i folkeskolen prøver at imødekomme udviklingen med web 2.0 praksis, men udfordringerne ligger i at læremiddelkulturen skal følge med og at eleverne kan få mulighed for selv at agere didaktiske designere. Endvidere er der mellem faghæfterne og didaktik 2.0 uenighed om prioriteringen af chat som brugbar kommunikation i skolen. Undervisningsloop imødekommer samfundsfagsundervisningen i og med sociale medier, ved brug af stilladsring, vidensdeling og produktion. Men refleksionen over anvendelse af kilder hos eleverne er tvivlsom, da analysen umiddelbart tyder på, at de ikke er kritiske nok. Elevprodukterne viser stor grad af implementering af de 5 praksisformer og øvelse i at afprøve eget værdigrundlag, herunder tage stilling. Elevernes relationer og mit valg af digitale værktøjsprogrammer præger dog i høj grad produkterne og kommunikationen mellem eleverne.

Kapitel 6

6.0 Diskussionsdel

6.1 Diskussionsstrategi

Diskussionen vil tage udgangspunkt i en faglig funderet afvejning af argumenters og synspunkters holdbarhed og relevans ved bl.a. at sammenholde de forhold eller argumenter, der taler for et synspunkt med dem, der taler imod. Fokus vil være på problemformuleringen og jeg vil inddrage personlig erfaring og viden, i relation hertil, men samtidig sammenholde det med de faglige begreber og sammenhænge, som ligger til grund for diskussionen. Jeg vil diskutere empiriens analyseresultater sammenholdt med den anvendte teori og indtage en selvstændig stillingtagen ud fra en vurdering af opgavens indhold sammenholdt med problemformuleringen.

6.2 Diskussion

Man kan undre sig over hvorfor politikerne er så aktive på de sociale medier. Hvis man skal tro forsidens citat af Johanne Schmidt Nielsen, er hun ikke i tvivl om, at det er via de sociale medier, hun kan nå flest muligt unge mennesker. Men undersøgelser siger gang på gang, at det ikke er på de sociale medier, det politiske budskab når frem. Valgretscommissionens undersøgelser fortæller, at der ikke kan findes nogen direkte sammenhæng mellem brugen af sociale medier og politisk deltagelse.¹⁵⁰ Alligevel er der en positiv sammenhæng mellem aktivitet på sociale medier og onlinepolitik, men ingen effekt på traditionelle politiske aktiviteter? De modsatrettede resultater af undersøgelsen kan bunde i at sociale medier er en del af web 2.0. Det vil sige at indholdets funktionalitet er foranderligt og dermed også borgernes brugsmønstre. Politikernes aktivitet på de sociale medier kan være en del af en politisk strategi om at skabe nærhed, identifikation og tilhørsforhold. For sammenholdt med web 2.0 konceptet kan politikernes sociale og privatlignende kommunikationsform som informationsstrømme bruges som en del af de unges

¹⁵⁰ DUF(1):265

igangværende identitetsudvikling.¹⁵¹ Den politiske strategi vil derfor også blive en evindelig søgen efter de mest populære sociale sites. Der ses en ændret politisk dagsorden som afspejler partikonkurrence og politiske mobiliseringsprocesser, hvilket Infomedias undersøgelse er et godt eksempel på.¹⁵² Den nye teknologi og politikens stigende kompleksitet sætter derfor skillelinjerne under pres. Dog er der ingen øgning af skillelinjerne i Danmark på baggrund af internettet, medmindre man ser på de unges politiske engagement.¹⁵³ Trods Valgretscommissionens resultater, der viser at de unge i Danmark er mere politisk aktive end i andre vestlige lande, har undersøgelsen ikke taget højde for den uddannelsesmæssige baggrund, som ikke kan leve op til det forventede politiske engagement.¹⁵⁴ På den led er der i givet fald stor forskel på de unges virtuelle kapital og deres politiske engagement. Politikernes dagsorden på de sociale medier kan i givet fald godt være et udtryk for en bekymring for de unges politiske apati og et forsøg på at komme en eventuel kulturforskydning i møde. Opfattelsen af den politiske dagsorden på de sociale medier kan dog have en helt anden karakter på baggrund af den øgede partikonkurrence. Der er intet filter i form af en journalist imellem politiker og borger, hvilket godt kan være en del af den politiske dagsorden. Der er undersøgelser, der viser at politikerne har nemt ved at påvirke borgere, som anvender få informationskanaler eller som har en lav uddannelse. Her mener jeg at kunne argumentere for, at de unge er nogle af de mest udsatte. Der er flere undersøgelser der viser, at mange unge anvender Facebook som primærkilde. På den måde er de unge mere sårbare for politisk manipulation, hvis man henholder sig til både Bourdieu og Luhmanns teser om massemedier. Når kommunikationen er så direkte, stiller det automatisk højere krav til de unges evne til at være kildekritiske overfor de informationer, de tager ind. Dem der har en interesse for politik og viden herom, står ikke i samme problematik. De har som ofte også høj virtuel kapital og dermed adgang til rigtig mange informationer med evne til at navigere rundt og vælge til og fra. Det til trods for Luhmanns frigørelse af mennesket via begrebet autopoiesis og individets selvreferencebegreb. Hvor det ikke blot er en fortsættelse af det sociale, men hele tiden dannelse af nye virkeligheder, hænger det bare ikke sammen med undersøgelserne. Den måde de unge erhverver politisk viden på hælder mere til Bourdieus kulturelle og sociale kapitaler. Der er endda tale om at internettet forstærker disse fællesskaber. Omvendt siger Loftager at borgernes meningsdannelse ikke længere bliver afgjort af ens sociale position?¹⁵⁵ Politikerne er dermed hverken afhængige af sociale klasser eller ideologiske positioner. Den politiske dagsorden på de sociale medier er derfor også, som jeg ser det, afhængig af vedvarende priming og framing. Derved bliver de sociale medier også præget af virkelig uægte eller uægte virkelige debatter.

Uanset om de unge mener, de bliver påvirket af politikernes dagsorden på de sociale medier eller ej, er der for mig at se i web 2.0 en stor udfordring. Birgitte Tufte fremhæver at lærerne er tilbageholdne med at inddrage de digitale medier i skolen og at der samtidig er brug for at

¹⁵¹ DUF(1):266

¹⁵² Infomedia

¹⁵³ Andersen(3):263-267

¹⁵⁴ Andersen(3):116-117

¹⁵⁵ Loftager:192

undervise eleverne i informationssøgning og kildekritik.¹⁵⁶ Jeg må ud fra egen erfaring sige ja til begge punkter. Tilgangen til internettet er meget blandet og det kan ofte virke som om, der er en kæmpe kløft mellem lærer og elever. Didaktik 2.0 prøver at skabe en metode, hvorpå skolen kan nærme sig den parallelle skole. Hvis man som lærer så oveni købet er meget skeptisk og derved ikke vil ligge så meget vægt på den digitale udvikling, men fastholde det der var engang, vil det blive svært for eleverne at imødekomme de krav det hyperkomplekse samfund stiller. Men det er også for nemt bare at skyde skylden på læreren. Som Birgitte Tufte påpeger, er mediedidaktik, mediepædagogik og medieundervisning bare ikke blevet implementeret godt nok.¹⁵⁷ Didaktik 2.0 har også det problem, at de arbejder ud fra en stilladsering, som stiller krav til læreren om at kunne tilbyde eleverne læringsstier, teknikker og modellering. Men her er det lige netop at læreren måske ikke er ekspertten men i stedet eleven? Er det kvalificerende i undervisningen så at nøjes med at undervise eleverne i informationssøgning og kildekritik? Problemet som Gynther også fremhæver, er netop det, der sker. Når eleverne går i gang med deres opgaver på internettet er tendensen, at lærer/elevrelationen forlades.¹⁵⁸ Som han påpeger, er stilladseringen essentiel for at bibeholde relationen til eleverne, men det kræver en kompetent lærer udi de digitale medier.

Mit undervisningsforløb har også bekræftet de udfordringer Gynther fremhæver. Eleverne var ikke vant til at arbejde med videns deling og produktion, derved var det også en stor udfordring for eleverne at få formaliseret denne del af skolens web 2.0. At eleverne prøvede sig som didaktiske designere i sidste del af undervisningsloopet, gav heller ikke de resultater, jeg havde håbet. Når det drejer sig om den politiske dagsorden og det at navigere rundt i de politiske informationsstrømme, kan det meget hurtigt blive uoverskueligt trods analyseredskaber og læringsstier undervejs. Derfor var der også kun en gruppe, som formåede at finde flere gode kilder til inspiration for deres blog. At undervise i og med sociale medier i samfundsfag, viste for mig, at undervisningen i sociale medier er meget vigtig at få på plads. Lige netop fordi eleverne skal lære at stille sig kritiske overfor de politiske budskaber, der formidles. Trods stilladseringen i undervisningsloop, formåede eleverne ikke at blive kritiske nok. Elevernes produkter kunne måske være blevet mere skarpe, hvis de ikke havde arbejdet i et lukket forum og det må jeg som lærer tage ansvaret for. Trods disse iagttagelser, var der også i denne kommunikationsform for eleverne mange positive elementer. Eleverne havde en del videns deling, både i grupperne, som jeg observerede undervejs, men også i deres kommentarer på andre gruppers blogs. Det at de fik lov til at producere via blogs gav en øget motivation hos dem. Det at søge, samle og remediere gav også eleverne en anden tilgang til det politiske materiale og de elever, som normalt aldrig deltog i samfundsfag formåede at producere på lige fod med de andre. Jeg vil betegne undervisningen i og med medier i samfundsfag, som en øvelse for eleverne i at afprøve deres eget værdigrundlag. Trods det faktum, at produkterne viste mangel på autentisk diskussion, formåede eleverne at

¹⁵⁶ Larsen:174

¹⁵⁷ Larsen:171

¹⁵⁸ Gynther:79

formulere stillingtagen, vise værdigrundlag og argumentere herfor. Det vil sige, at der forekom en vis del af deliberativ kvalitet ind over elevernes politiske blogs. Et incitament for en politisk aktiverende effekt.

6.3 Metodekritik

I kritikken af min metode i professionsbacheloren, er det problematisk, at jeg har anvendt en redegørelse,¹⁵⁹ som indeholder en dansk undersøgelse udarbejdet af Jens Hoff, da han er den ene af to personer, som har udarbejdet redegørelsen for DUF. Jeg er derfor godt klar over, at Jens Hoff muligvis kan være præget af sine egne holdninger i forhold til både redegørelse og konklusion, selvom der forekommer kritik af Jens Hoff's undersøgelse i redegørelsen. Jeg har dog valgt at anvende dette materiale alligevel, idet der i redegørelsen forefindes mange undersøgelser fra udlandet, som ikke formår at ramme de danske forhold nær så godt, som Jens Hoff's undersøgelser.

Kapitel 7

7.0 Konklusion

Jeg er i denne proces kommet frem til, at der er mange måder at anskue politikernes ageren på de sociale medier. Svaret på hvorfor politikerne anvender de sociale medier til at påvirke den politiske dagsorden er ikke entydig. Muligheden for den mere direkte kontakt med borgerne, angreb på andre politikere, ingen kritiske journalister eller forsøget på at få de unge til at interessere sig mere for politik. Det politiske landskab har ændret sig og de sociale medier kan også blot ses som endnu en mulighed for politikerne at skaffe vælgere på. Det interessante i dette spørgsmål er dog, at politikernes anvendelse af de sociale medier slet ikke har den ønskede effekt – eller har den? Det er stadig massemedier som TV, aviser og radio, som anses for mest seriøst, når det drejer sig om politik. De sociale medier anses ikke som et politisk seriøst site. Men det kan alligevel være et sted, hvor man som politiker bliver eksponeret, da fx TV og aviser fokuserer meget på politikernes gøren og laden på fx Facebook og Twitter. Eksponeringen på de sociale medier kan da være en strategisk måde at opnå opmærksomhed på hos vælgerne alligevel. Udviklingen af web 2.0 er med til at åbne verden. Den stadigt stigende strøm af informationer har betydet at politikken er blevet mere kompleks og derfor er det endnu vigtigere end før at have viden og evner til at håndtere dette, da det er en vigtig ressource for at deltage. Man kunne derfor også forvente en øgning af skillelinjerne i samfundet på baggrund af internettet, men det ser ikke ud til at være sket. Undersøgelser indikerer dog at job, uddannelse og økonomisk formåen, sammen med viden og interesse for politik gør dig mere kompetent til at gennemskue den politiske dagsorden. Men dette er ikke en øgning af skillelinjen. Ej heller er skillelinjen øget, når der tales om unge kontra gamle. Den politiske dagsorden på de sociale medier giver ikke de unge den fordel, man skulle tro, da politikerne ikke kan trænge igennem til dem. Det er i stedet vennerne, der er med til at skabe den politiske interesse.

Jeg har ud fra relevant teori inddraget didaktik 2.0 i analysen af skolens web 2.0 praksis og

¹⁵⁹ DUF(1)

implementeringen heraf i undervisningen. Jeg har ved hjælp af min empiri fra 4. års praktik givet et billede af, hvordan undervisning i og med sociale medier i samfundsfag kan se ud ved at gå i dybden med en samfundsfaglig analyse af elevernes produkter og undervisningstilgangen. Dette for at give et dybere indblik i en web 2.0 læringssituation. For yderligere at nærme mig min problemformulering, har jeg ud fra ovenstående empiri endvidere undersøgt, hvad der ligger af udfordringer, jeg som lærer må tage stilling til. På baggrund af læringssituationen er jeg kommet frem til at analyseredskaber til politiske blog, skal implementeres meget grundigt i arbejdet med sociale medier, inden eleverne går i gang med at søge på egen hånd, da de ikke var kildekritiske nok. Endvidere er fokus på de 5 praksisformer i skolens web 2.0 vigtige, da elevernes slutprodukter bærer præg af hele processen med praksisformerne. Praktik 2.0 er en meget brugbare metode i samfundsfag, når man skal se på, hvorledes undervisningen i og med sociale medier bidrager til, at eleverne udvikler deres personlige værdigrundlag og tager stilling. Undervisningsloops er en god måde at arbejde sig dybere ind i emnet på og samtidig kan tilgangen med stilladsering være med til at støtte eleverne på de rigtige tidspunkter. Det er dog en metode, som skal indarbejdes over et stykke tid, da eleverne også skal vænne sig til metoden. At anvende blogs som arbejdsredskab for eleverne, har været en succes. De har udvist engagement og praksisformerne har været en god måde at tilegne sig viden på, men en måde, der skal arbejdes meget med, således at det bliver mere formaliseret, herunder den kildekritiske del. At eleverne selv har skullet analysere, producere og vidensdele, har været med til at give dem et mere kritisk syn på politikernes blogs og de budskaber, der kommer ud af det. Elevernes indbyrdes relationer har dog vanskeliggjort dele af deres diskussioner med hinanden, men skabt grundlag for udvikling af værdier og stillingtagen. Om det kan give eleverne lyst til at påvirke aktuelle begivenheder, er svært at konkludere på, da eleverne endnu ikke er nået så langt i deres udvikling af værdigrundlag, men at lære dem denne form for kommunikation, kan være et skridt på vejen.

7.1 Perspektivering

Undersøgelser af de unge, sociale medier og politik i Danmark, viser for mig at opgaven fremover vil være at kvalificere undervisningen i de sociale medier yderligere, når det handler om politik. De unge som er gået ud af folkeskolen, kan ikke leve op til de forventninger om politisk engagement, som forventes af dem. Men ved at arbejde systematisk ud fra web 2.0 i skolen kan eleverne blive mere fortrolig med politisk engageret adfærd på de sociale medier og på den måde blive motiveret af mulighederne i selv at agere didaktisk designer, således at de er bedre rustet til den politiske kompleksitet.

Med udgangspunkt i Valgretscommissionens 28 demokratiforbedringer,¹⁶⁰ vil jeg inddrage de 4 bud, jeg mener, vil være med til at øge elevernes interesse for politik, politiske emner og politikere i fremtiden.

- Undervis i samfundsfag på lavere klassetrin
- Styrk skolernes demokratiundervisning

¹⁶⁰ DUF(2)

Sociale medier og den politiske dagsorden

Louise T. Røngaard

- Giv elevrådene mere magt
- Sæt 16-års valgret på dagsordenen i Folketinget

Disse 4 bud er offline aktiviteter, men med udgangspunkt i at viden om og interesse øger den virtuelle kapital og evne ud i at gennemskue den politiske dagsorden. Disse bud kan hjælpe eleverne med at afklare deres eget politiske tilhørsforhold og interesser, men kan også fungere som indgangskanal til politisk aktivitet og diskussion på de sociale medier.

Litteraturliste

Andersen, Ib(1): **Den skinbarlige virkelighed - om vidensproduktion inden for samfundsvidenskaberne** 2. udgave, 2. oplag Samfundslitteratur 2003

Andersen, Heine og Lars Bo Kaspersen(red.)(2): **Klassisk og moderne samfundsteori** 4. udgave Hans Reitzels Forlag 2007

Andersen, Jørgen Goul(3): **Over-Danmark og under-Danmark? Ulighed, velfærdsstat og politisk medborgerskab** Magtudredningen, forfatteren og Aarhus Universitetsforlag 2003

Bourdieu, Pierre: **Om TV – og journalistikkens magt** Tiderne skifter 1998

Christiansen, Peter Munk og Asbjørn Sonne Nørsgaard: **Demokrati, magt og politik i Danmark** 1. udgave 5. oplag Gyldendal 2009

Danmarks Evalueringsinstitut **It i skolen. Undersøgelse af erfaringer og perspektiver** 2009

Dansk Ungdoms Fællesråd(1): **Redegørelse. Unge, sociale medier og politik**

Valgretskommissionen dec. 2011 Jens Hoff og Lisbeth Klastrup

http://duf.dk/uploads/tx_templavoila/PUB_2011-12-01_Valgretskommissionen_-_unge_sociale_medier_og_politik_02.pdf

Dansk Ungdoms Fællesråd(2): **Her er valgretskommissionens 28 tiltag** 01.12.11 June Risum

Scheibel <http://duf.dk/nyheder/enkeltvisning/article/her-er-valgretskommissionens-28-tiltag/>

Dansk Ungdoms Fællesråd(3): **Unge dumper sociale medier** 20.12.12 Michael Hedelund

<http://duf.dk/nyheder/enkeltvisning/article/unge-dumper-sociale-medier/>

Dansk Ungdoms Fællesråd(4): **Facebook giver unge politisk viden** 23.12.10 Pressemeddelelse fra

DUF <http://duf.dk/nyheder/enkeltvisning/article/facebook-giver-unge-politisk-viden/>

Gregersen, Rune Valentin(1): **MedierNu – massemedier og mediedannelse** 1. udgave 1. oplag Systime 2011

Gregersen, Rune Valentin(2): **SamfNU. 1.6.1 Unges mediebrug** Systime iBog

<http://samfnuhxc.systime.dk/index.php?id=904>

Gynther, Karsten og bidragyderne: **DIDAKTIK 2.0. Læremiddelkultur mellem tradition og innovation** Akademisk Forlag, København 2010

Infomedia: **Fra Facebook til forsiden** Uge 45-47 2011/2012 Anders Bæksgaard m.fl. Roskilde

Universitet og Infomedia <http://www.infomedia.dk/media/74136/whitepaper-fra-facebook-til-forsiden-februar-2013-infomedia.pdf>

Jensen, Jakob Linaa og Ulla Andersen(red.): **Skillelinjer og bindestreger – en antologi om unge og fællesskaber. Fællesskab og netværk gennem sociale medier** 1. udgave 1. oplag Ungdomsringen 2012

Karnøe, Jonatan Kolding: **Politisk psykologi** Kapitel 4 fra endnu-ikke udgivet bog fra Systime 2012
<http://lab.systime.dk/claes-snderris/2012/10/24/se-demokapitler-fra-politisk-psykologi/>

Larsen, Christine Pilegaard: **Medier og medieundervisning** 2. udgave 1. oplag Gyldendal 2009

Loftager, Jørn: **Politisk offentlighed og demokrati i Danmark** Aarhus Universitetsforlag 2004

Luhmann, Niklas(1): **Sociale Systemer – Grundrids til en almen teori** Hans Reitzels Forlag 2000

Luhmann, Niklas(2): **Massemediernes realitet** Hans Reitzel 2002

Mirland, John R.: **Web 2.0: Hvad er det?** Emu.dk 30.7.2007 <http://design.emu.dk/artikler/0730-web20.html>

Rasmussen, Finn: **Massemedier og politisk kommunikation** 2. udgave 1. oplag Columbus 2012

Røngaard, Louise Trine: **4. års praktik i samfundsfag** Skælskør skole 2013

Schmidt-Nielsen, Johanne: **Det er bestemt en fristende idé at vælte regeringen** Politikken.dk Debat 26.2.2013 <http://politikken.dk/debat/profiler/johanne-schmidt-nielsen/ECE1908529/det-er-bestemt-en-fristende-id-at-vaelte-regeringen/>

Schuldt,Christian: **Luhmann for begyndere** Unge Pædagoger og forfatteren 2006

Skoleblogs.dk: **Skoleblogs. Byg læringsarenaer og sociale netværker** 2012 <http://skoleblogs.dk/>

Thyssen, Ole: **Kommunikation, kultur og etik** Handelshøjskolens Forlag 1994

Undervisningsministeriet(1): **Fælles Mål 2009 Samfundsfag** Faghæfte 5

Undervisningsministeriet(2): **Fælles Mål 2009 It- og mediekompetencer i folkeskolen** Faghæfte 48

Bilag 1 PowerPoint fra undervisningen

Kommunikationsformer	Ansigt-til-ansigt kommunikation	Medieret kommunikation <i>Interpersonel</i>	Medieret kommunikation <i>Massemedieret</i>
En-vejs kommunikation med begrænsede muligheder for kommunikation	Massemøde med talere	Twitter	Radio, tv, aviser, online-medier
To-vejs kommunikation med gode muligheder for kommunikation	Møde blandt to eller flere personer	Telefon, SMS, chat, facebook, skype	Læserbreve, online debat, blogs

- » Hvad er det lige for noget?
- » Introduktion til politiske blog-sider
http://www.hvemstemmerhvaed.dk/politiske_blogs/
- » Fælles analyse af politisk kommunikation på blog
- » Pararbejde: analyse af politisk kommunikation på politisk blog

At blogge >

- » Hvorfor vælger vi de emner, vi gør og hvorfor gør politikerne?
<http://www.dr.dk/info/statustinget>

Væsentlighed	Nyheden skal være væsentlig og have betydning for læserne
Identifikation	Læseren skal kunne identificere sig med historien. Skal kunne relatere nyheden til sit eget liv.
Sensation	Der skal ske noget nyt, noget anderledes, noget uventet.
Aktualitet	Indholdet skal være aktuelt – nu og her. Det skal være noget der lige er sket.
Konflikt	Historien skal indeholde en konflikt, hvor mindst to parter er uenig.

Evaluering og perspektivering >

Bilag 2 Anvendte analyseredskaber i undervisningen

Kildekritik og internettet	Oplysninger om websiden:
Hvad er internetadressen?	
Hvad hedder websiden?	
Hvem har lavet websiden? (fx et parti, en organisation)	
Har websiden de informationer jeg søger?	
Kan jeg se hvor websiden har sine oplysninger fra?	
Indeholder websiden andre opfattelser/meninger end dens egen?	

Analyse af politisk kommunikation
Hvem siger hvad?
I hvilken kanal? (fx en netavis)
Til hvem?
Med hvilken effekt?
Hvordan reagerer modtageren på budskabet?
Hvilken politisk holdning giver bloggeren udtryk for (højre-venstre skalaen/parti)? Argumenter!

Bilag 3 Uddrag af elevernes blogs

"Pia Kjærsgaard har fået lukket sin Facebook-profil i et døgn, fordi hun har kritiseret statsminister Helle Thorning-Schmidt (S)

Tirsdag kaldte hun Thorning 'dum og naiv', fordi statsministeren ikke ville opgradere dansk toldvæsen efter den dramatiske PET-aktion på Ålbæk Havn, hvor en nordmand blev dræbt."

"Dette er din anden advarsel for overtrædelse af Facebooks erklæring om rettigheder og ansvar" Det er tilsyneladende ikke første gang hun har overtrådt reglerne på Facebook. Er det en anmeldelse eller flere, der har fået Facebook til at reagere? Er det respektløs at sige at andre er dumme og naive offentligt, hvor andre kan se det? Men hvad med os? Der er andre der skriver værre ting om andre personer, men dem høre vi ikke om. Bliver de overhovedet anmeldt, bliver de midlertidigt blokeret? Og er det okay at ytre sig når man politiker på Facebook? Jo, ja selvfølgelig er det i orden, at ytre sig når man er politiker. Men man skal huske at massen følger én mere, og man derfor skal være påpasselig med, hvad man skriver. Og er det overhovedet i orden som borger, at vi bare sviner til når politikerne ikke må? På en måde er det i orden, fordi at der er flere tusinde der ser det de skriver, men kun få som ser det borgerne skriver, og så alligevel ikke. Vi skal respektere andre, og deres holdninger. Ikke svine dem til.

http://borsen.dk/nyheder/politik/artikel/1/249285/facebook_stopper_pia_kjaersgaard.html

SKREV EN OPDATERING I GRUPPEN GRUPPE 1

http://borsen.dk/nyheder/politik/artikel/1/249285/facebook_stopper_pia_kjaersgaard.html

SKREV EN OPDATERING I GRUPPEN GRUPPE 1

Caroline Andreassen svarede 2 måneder siden / BESVAR

I har helt ret! Man skal da have lov til at ytre sig, bare man holder det i en sober tone, både som politiker og borger – det burde være de samme regler, der gælder for alle. Desuden er 'dum og naiv' måske ikke helt så grimt, som det kunne være.

Kristian Kapper Vollmer svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi mener at det er helt uretfærdigt fordi at hvis Simon havde skrevet det havde han nok ikke blevet lukket ud, men fordi at Pia Kjærsgaard har status bliver hun lukket ude.

Anders Lindved Poulsen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi syntes ikke at det er i orden at svine folk til på internettet, om det er på facebook eller twitter. Som politiker eller bare almindelig borger. Men på den anden side skal man også have lov til at sige sin mening bare at man har et godt argument, men man skal måske bare sige det lidt mere sobert.

Sociale medier og den politiske dagsorden

Louise T. Røngaard

Pædagogisk psykologi - x Politiske blogs x mathiaspr.files.wordpress x Groups

skoleblogs.dk/groups/gruppe-2/

Tone Hougaard Bregendahl 2 måneder siden / FAVORIT / BESVAR (4)

Gebyr hos Danske bank

Mange mennesker mener at det ikke kan være rigtigt at de skal betale for at få deres løn. 300 kr. er måske ikke meget, men de fleste mennesker har andet at bruge penge på end en konto som er som er påtvunget. Men alligevel har flere den indstilling, at de ikke lige pt. Vil flytte bank, men hvis de andre banker ikke kræver gebyr for at have en lønkonto, vil de overveje om man bør flytte. Få er dog undtaget fordi at de er glade og tilfredse med deres bankrådgivere, og den rådgivning de har fået hos Danske bank.

Personligt mener vi ikke at det er fair at man skal betale for at have en konto, bare fordi at man ikke har enten et lån eller en opsparing på mindst 750.000 kr. Mens folk som har et lån eller opsparing på 750.000 ikke behøver at betale. Det giver en skævvridning af samfundet fordi at man vælger at sige at folk som f.eks. bor i lejlighed og som ikke har lån og konto, kommer til at betale 300 kr. for at have en konto, for dem der ikke har særlig mange penge er 300 kr. mange for at have en påtvunget konto. Og folk som har lån eller opsparing på et vist beløb, ikke behøver at betale. Er det fair?

Vi syntes det ville være fair at man skulle betale gebyr hvis man har mere end den nem-konto som man skal have for at få lån mv.

<http://politiken.dk/tjek/penge/dinepenge/ECE1876351/danske-bank-kunde-de-nye-gebyrer-er-latterlige/>

SKREV EN OPDATERING I GRUPPEN GRUPPE 2

Kristian Kapper Vollmer svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi kan godt se at det er uretfærdigt men det er jo et firma som prøver at overleve, fordi der er mange banker som der er krækket. Vi mener at det er fair at man skal betale for at få oprettet en konto, fordi det kræver jo arbejdskraft, der er nogle der skal lukke din gamle konto, der er nogle der skal finde den rette konto for dig, så det er jo... [Læs mere]

Caroline Andreassen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Selvfølgelig skal man ikke betale for en påtvunget konto! Og der er da heller ingen ligestilling i, at det enten er dem, der har rigtige mange penge, eller dem, der har lånt rigtig mange penge hos deres bank, som er fritaget for at betale? Vi er uenige i, at man skal betale for en ekstra konto. Hvis ens arbejde kræver, at man har flere kontoer, er det uretfærdigt, at man skal betale for det. En bankkonto burde være gratis. Uanset hvad.

Fatmi El-Youssef svarede 2 måneder siden / BESVAR

Det er forkert af bankerne at kræve 300 kr. for en konto du SKAL have.

Anders Lindved Poulsen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi mener at en på tvunget konto ikke skal koste, dog mener vi at man skal betale et mindre gebyr hvis man skal have mere end den ene.

2 måneder, 2 uger siden / FAVORIT / BESVAR (0)

Sociale medier og den politiske dagsorden

Louise T. Røngaard

The screenshot shows a web browser window with several tabs open. The active tab is 'skoleblogs.dk/groups/gruppe-3/'. The browser's address bar shows the URL. The page content features a profile picture of a person, the name 'Anders Lindved Poulsen', and a timestamp '2 måneder siden / FAVORIT / BESVAR (7)'. The main text discusses 'Akutjobs' (emergency jobs) and how they affect people who have been unemployed for a long time. It mentions that these jobs are often taken by people who have not completed their education, such as those who have dropped out of school or university. The text includes several links to related articles.

Anders Lindved Poulsen 2 måneder siden / FAVORIT / BESVAR (7)

Akutjobs

Akutjob er et job til folk som har stået uden job i så lang tid at de derfor ikke længere har ret til dagpenge. Når de er nået så langt ud kan de få et akutjob, det er jobs som ellers skulle have været til f.eks. unge eller veluddannede folk. I stedet bliver de gjort mulige for gud og hver mand, bare de er lang-tidsledige.

F.eks. kan en ufaglært tage et akutjob som lærer hvis personen er 13 uger fra at miste sine dagpenge. Det vil sige at hvis personens klassekammerat eksempelvis har taget den fulde Danskere uddannelse og så står 4 år efter og søger et job og finder ud af at klassekammeraten som ikke har lavet en skid siden 9. klasse og så har den ufaglærte taget den uddannedes job. Derfor kan anordningen både god og dårlig, fordi at den får den lang-tidledige i arbejde i stedet for bare at sidde der hjemme og smide skatte-penge ud af vinduet. Men det dårlige er at jobsene bliver reserveret sådan så at dem som ikke er lang-tidledige ikke kan få arbejde. Vi syntes at det er dårligt at ufaglærte kan tage de faglærtes plads. De faglærte har arbejdet hårdt og har arbejdet mange år på deres uddannelse. Det er simpelthen ikke godt nok at ufaglærte kan gå ind og tage deres plads.

Link: <http://www.dr.dk/tv/se/hos-clement/hos-clement-19#!/>
 Link: <http://www.min-a-kasse.dk/akutjob-pakken>
 Link: <http://www.dr.dk/Nyheder/Politik/2013/02/12/0212180006.htm>

SKREV EN OPDATERING I GRUPPEN GRUPPE 3

The screenshot shows the same web browser window as above, but now displaying a comment thread. The comments are from various users, each with a profile picture and a timestamp '2 måneder siden / BESVAR'. The comments discuss the author's points about emergency jobs and the impact on the education system.

Caroline Andreasen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Helt enig!
 Jobs som vedrører andre, og hvor andre afhænger af en, brude ikke kunne udbydes som akutjobs. I nævner lærere, hvor en hel klasse fyldt med børn og unge, som har brug for viden, en uddannet ikke kan give.
 Desuden opfordrer det de unge til ikke at tage en uddannelse. De siger lidt "I behøver ikke bruge tid på, at blive dygtig – der er jobs alligevel".

Kristian Kapper Vollmer svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi er helt uenige, jeres punkter om at de ufaglærte tager de faglærtes arbejde mener vi er helt forkerte f.eks. på Skælskør Skole er alle lærerne jo faglærte og derfor kan det ikke være at de ufaglærte tager de faglærtes arbejde.

Anders Lindved Poulsen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Over halvdelen af vikarene er ufaglærte. Det gælder også skælskør skole. De ufaglærte tager de faglærtes plads, og det er ikke okay.

Kristian Kapper Vollmer svarede 2 måneder siden / BESVAR

En vikar vil stort set ALDRIG være faglært, så... CASE INVALID.

Tone Hougaard Bregendahl svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi er enige i at ikke alle skolelærere er ufaglærte, og at de ufaglærte tager de faglærtes plads, og det er ikke okay.

Sociale medier og den politiske dagsorden

Louise T. Røngaard

Tone Hougaard Bregendahl svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi er enige i at ikke alle skal kunne tage et hvilket som helst job, som ufaglært. F.eks. skal en som er uddannet smed, bør man ikke kunne komme ind og tage et job som f.eks. dansklærer. Men vi syntes at man som f.eks. tømrer kan komme ind og undervise som sløjdlærer fordi at det er realiteret til faget, og måske matematik i de små klasser. Og alligevel ikke, for de er kun selv undervist i en brøkdel af det man skal lærer i matematik.

Fatmi El-Youssef svarede 2 måneder siden / BESVAR

Det er ikke i orden at ufaglærerne kan tage de faglærtes arbejde. Som foreksempel lærer at det er vigtigt at det er en faglært og ikke en ufaglært, det ville være det samme at en dansk lære skulle undervise i matematik i 8' ende klasse. Det ville betyde at der noget de ikke for lært. Hvilke kan blive et problem senere hen.

Fatmi El-Youssef svarede 2 måneder siden / BESVAR

Det er ikke i orden at ufaglærerne kan tage de faglærtes arbejde. Som foreksempel lærer at det er vigtigt at det er en faglært og ikke en ufaglært, det ville være det samme at en dansk lære skulle undervise i matematik i 8' ende klasse. Det ville betyde at der noget de ikke for lært. Hvilke kan blive et problem senere hen.

Sophie & Lasse

Skolereform: Haldagskole
Vi synes ikke at vi skal have inddraget haldagskole, fordi vi synes at vi har nok timer i forvejen. Man kan heller ikke regne med at lærerne, vil have flere timer, da det giver flere lektier til os elever, og mere arbejde til lærerne. De tager en stor del af vores fritid, og ved at gå i skole så lang tid, risikere man også mere pjæk, fra eleverne, fordi de er trætte.
"Der er ro i klassen, for alle har været ude og i gang. Nu fordyber de sig i grammatik og tekstanalyse. De arbejder i grupper, hvor de laver bogameldelser som podcast", fortsatte statsministeren.
- Man kan heller ikke regne med at, bare fordi eleverne har dyrket lidt idræt, at de så er koncentrerede timen efter. Enten er de stadig helt oppe at køre, eller så er de så udkørte, at de ikke gider noget.

SKREV EN OPDATERING I GRUPPEN GRUPPE 6

Caroline Andreassen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Argumenterne er lidt vage.
Men vi er enige med jer! En ting er længere dage, men hvis dette skulle gennemføres, skulle lektier afskaffes. Hvem har egentligt lyst til denne haldagskole? Lærerne? Eleverne? Vi har svært ved at se noget godt ved det.

Kristian Kapper Vollmer svarede 2 måneder siden / BESVAR

Helt enig, flere timer ville være for meget, det kan godt være at det virke i lande som Frankrig men der er man oplært med det fra starten af skolen, og det vil være meget svært at implementer her i Danmark fordi at vi ikke er vant til så lange timer.

Sociale medier og den politiske dagsorden

Louise T. Røngaard

SU nedskæringer? Nej tak!

Hvorfor? Der er jo alligevel ikke noget arbejde til dem, når de er færdige?

I forhold til penge, er det da klart, at fjernrealt kunne fjernes. Det er trods alt en del penge, der muligvis går til en fed ungdom lige her – men hvad med de, som faktisk BRUGER dette år? Hvad med de, som finder ud af, at de ikke har lyst til den ene uddannelse og derfor i stedet vælger den anden? Når deres refulde SU så er udløbet, er de nød til at bruge deres fritid på arbejde i stedet – og hvor bliver så tiden af, til at passe sine studier?

Under et studie er den højest mulige SU, det vil sige, at man SKAL bo ude, for folk under 20 år 5753kr for skat. Når denne så er trukket, skal der betales husleje, vand og el og til sidst mad. Så er 5753kr ikke mange penge længere. Hvis vi vælger at skære yderligere i SU'en, er må de unge altså arbejde ved siden af studiet, og der er ikke længere tid til lektier.

Og hvorfor skal vi forringe unges levevilkår under denne? Burde vi ikke hellere betale dem mere, så de havde råd til sund, økologisk kost? Det er da en anden, af de store mærkesager inden for den nuværende politik. Det er måske lidt selvmodsigende. Ved at skære i SU'en ender vi jo bare med et større forbrug af fastfood, da det er billigt og nemt, og i øvrigt hurtigt, når nu de unge skal arbejde ved siden af deres studier, for overhovedet at overleve. Ja, så er der jo ikke tid til også, at lave mad.

Det, der under os mest, må dog være, at det er den NUVÆRENDE regering, som vil skære i de uddannelsesstøtternes – er det ikke netop denne regering, som burde spytte penge i kassen? Vil vi da ikke gerne have, at de unge kan overleve, når de uddanner sig?

Hvorfor skal vi i grunden også spare hos de fattige? Hvorfor skal vi lade de økonomisk nye og svage lide endnu mere? I stedet kunne man spare på bankpakkerne, hvor vi pumper penge i de riges lommer. Mon ikke disse kunne undvære lidt til de studerende? Er det ikke det Danmarks grundværdier handler om? At alle er lige? Hvor er ligestillingen her?

Så vi siger "NEJ TAK!" til SU nedskæringer!

<http://www.information.dk/321595>

SKREV EN OPDATERING I GRUPPEN GRUPPE 4

Kristian Kapper Vollmer svarede 2 måneder siden / BESVAR

Man kunne ikke være mere enig, SU er helt nødvendigt for folk under uddannelse der bor hjemme fra. Og hvis man skær for langt ned på den vil de jo være tvunget til at enten at søge arbejde eller stoppe uddannelse, og odelægger fremtid planer.

Tone Hougaard Bregendahl svarede 2 måneder siden / BESVAR

Der skal helt sikkert ikke være nogen som helst nedskæringer i SU – tværtimod!
Unge er nu begyndt at få banket i hovedet at de skal skynde sig at få nogle børn, og dette skal helst ske mens de er i gang med deres uddannelser. Og med et barn, en lejlighed, bøger og mad rækker den nuværende su overhovedet ikke særligt langt!
I forvejen rækker su'en... [Læs mere]

Fatmi El-Youssef svarede 2 måneder siden / BESVAR

Det er ikke i orden at det bliver nedskæringer på SU. Da det betyder mere arbejde for de studerne, og mindre tid til lektierne, som er vigtige. Mere arbejde mindre tid til lektierne, og dårlige karakter kan virke deprimerende, hvilket gøre at flere dropper studiet, og går ud på arbejdsmarked. Hvad skal vi så gøre om et par år? vil vi betale mere... [Læs mere]

Anders Lindved Poulsen svarede 2 måneder siden / BESVAR

Vi er enige om at det vil skade de unges chancer for en god uddannelse at skære i SU'en. Burde det ikke være omvendt med skatten? De rige betaler meget i skat, mens de fattige betaler mindre. Men sådan er det bare ikke, desværre. Og der er ikke så meget vi kan gøre ved det, fordi det er de rige der sidder ved magten, og vi tror ikke de har tænkt... [Læs mere]

2 måneder, 2 uger siden / FAVORIT / BESVAR (1)

Bilag 4 Videns produkter 1.0 og 2.0

Videns produkter	1.0	2.0
Indhold	Indholdet er produceret fra "bunden" af	Indholdet er remedieret dvs. et målrettet remix af eget og andres indhold
Produktionsformer	Produktion, indsamling, redigering og formidling af selvstændige data	Kombination af 1.0 former med videns delende processer
Udbredte it-teknologier i skolen	Digitale værktøjsprogrammer	Digitale værktøjsprogrammer og web 2.0 medier
Indholdsproducenter	Individ (eleven)	Fællesskaber (Elevsamarbejde eller elever + brugere af web2.0 viden delende platforme og/eller kommercielle læremiddelproducenter)
Afsender	Eleven	Eleven/eleverne som repræsentant for et viden delene fællesskab
Modtagere	Læreren	Læreren, eleverne, deltagerne i en viden delings kultur
Produktmål	Dokumentation af kvaliteten af elevernes videns tilegnelse	Dokumentation af kvaliteten af elevernes videns tilegnelse Dokumentation af kvaliteten af elevernes deltagelse i videns udvekslende processer
Produkter	Selvstændigt kommunikerende artefakter	Selvstændigt kommunikerende artefakter, Viden delings miljøer, Facilitering af andres viden delings aktiviteter, Deltagelse i viden delings-aktiviteter

Kilde: <http://www.slideshare.net/stigeltoer/karsten-gynther-didaktik-20>